T.D.R.C. 573
R.R. 137 1-1897

R66
M97

5532

ஓம்.

பரப்ரம்மணேநம:.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரிய

ஜகத்குரு

ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆத்மபோதம்.

இது

செ. கொ. சுப்பராயமுதலியாரவர்களால்

அச்சிடப்பட்ட பிரதிக்கிணங்க,

ஸ்ரீ. சச்சிதானந்த சுவாமிகளின்

தருமபரிபாலன சபையாருத்திரவின்படி,

காரியதரிசி

ப. முத்துகிருஷ்ணரெட்டியாரவர்களால்

சை. இரத்தினசெட்டியாரவர்களது

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆனந்த ௵ ஆவணிமீ.

Copy Right Registered.

OFFICE OF THE REGIST... 12 FEB ... MADRAS

134
1 – 1897

TAMIL NADU ARCHIVES
A[illegible] ARY
5532
E[illegible]
MADRAS.

R 66
M 97

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீ[illegible]ணெ நம:.

அத்ரெயாய நம:.

பீடிகா.

[illegible]த்ருவைஸ்ய ஸ்ரீஸம்காராஸாய [illegible] கொயிக்ஷிணம் வேதாஸைவ [illegible] த்ரவிணாக நாவ[illegible] ஙாம் அ[illegible]யிகாமிணாம் [illegible] ஹாயாம், ஸைவெவோம் கவைம் [illegible] ஸாஷ்விவாயாவை[illegible]காணம் நிதயபூர் [illegible] வாரிக்ஷ்வாவைராயா: [illegible]நிஜாதீவெ.

ஶ்ரீ[illegible]வை [illegible] ராஜகராயா:

ஶ்ரீ[illegible] மாவெ நம:

ஹார[illegible] ராவகாராயபம்கராயவாந்ஜைவ

வெகர[illegible] நாகவ தாரவெமாவெ நம:.

அத்ரெவாய:.

ஶ்லோக:

க. [illegible]வொ[illegible]வா நாம் [illegible]ரா நாம் [illegible]

ணாம், [illegible]ணாவெவெக்ஷ்ராய [illegible]வொயெ

விய்ருதெ.

௨. [illegible]

௩. [illegible]

௪. [illegible]

௫. [illegible]

௬. [illegible]

௭. [illegible]

௮. [illegible]

௯. [illegible]

௰. [illegible]

௧௧. [illegible]

௧௨. [illegible]

௧௩. [illegible]

௧௪. [illegible]

௧௫. [illegible]

௧௬. [illegible]

௧௭. [illegible]

௧௮. [illegible]

௨௰. [illegible]
[illegible]

௨௧. [illegible]
[illegible]

௨௨. [illegible]
[illegible]
[illegible]

௨௩. [illegible]
[illegible]
[illegible]

௨௪. [illegible]
[illegible]

௨௫. [illegible]
[illegible]
[illegible]

௨௬. [illegible]
[illegible]

௨௭. [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

௩௰. [illegible]
[illegible]

௩௧. [illegible]
[illegible]

௩௨. [illegible]
[illegible]
[illegible]

௩௩. [illegible]
[illegible]
[illegible]

௩௪. [illegible]
[illegible]

௩௫. [illegible]
[illegible]

கூக. ஸைவ[illegible] ஹாகூ[illegible] [illegible]வர்[illegible]
ஹாஸ்த்ரவிசாரவி[illegible] வாநு [illegible]

கூ௨. [illegible]ஸகுவீ[illegible] நா விசா[illegible] மாவி[illegible] கம் [illegible]
ஸாவயேத் ஸகா[illegible] ஜ உநதே நாத்ரு[illegible]

கூ௩. [illegible]தாவிந்ர்வ[illegible]வ்யாவ்யாயுவ[illegible]
ராவயேத் ஸகா நம் [illegible]

கூ௪. [illegible]வணாராதி [illegible] வ்யவாராய[illegible]வீர,
[illegible]விசார் [illegible] [illegible]வே[illegible]த.

கூ௫. ஜாதூஜா நரே ஜாதே ஸஹ [illegible] நாத்[illegible]விக்தே,
ஷூதா நந்தேஹ [illegible] [illegible]ஸ்யாயே வதேத்.

கூ௬. [illegible]ஸா[illegible] ராணாய[illegible]நவா த [illegible] தே,
உதி[illegible] ஜாஷா [illegible] நய [illegible]ஷாத்.

கூ௭. [illegible]ஜ நவவை[illegible] [illegible]வவ்[illegible]ஸஷ்ரு
தே, த தஸ்விஸேந வேஷா தா ஸஜுவோ[illegible]திவ.

கூ௮. [illegible]ஸத தம்ப்ர [illegible] ப்ரவ்யாவ[illegible]யா,
த நாபேர வ்யாவஹாதி [illegible]ணாம்யயா.

கூ௯. ஸாணாஷ[illegible] [illegible]த்ராஞ்யா [illegible]வி
தா, [illegible]தாதிகோ [illegible] தஸீ[illegible]
[illegible]தே.

௪௰. [illegible] நாஸவா [illegible]தநஜா[illegible]ஸா,
[illegible]தியாஜ்ஞா நம் [illegible]தேஷீ [illegible]வஸ்.

௪௧. ஸ[illegible] ஜா நவா நந்த்ர[illegible] நத்வா[illegible]தம்,
[illegible]வ [illegible]தா நம் [illegible]தஜா நவக்[illegible].

௪௨. [illegible]வேரம்ஜு [illegible] குத[illegible]தா [illegible] ந,
[illegible] ஸா தா நம்ஸவ[illegible]தே.

௪௩. ஜீவ த [illegible] [illegible]வாயி[illegible],
[illegible]ஸவ[illegible]க்ஷாஸ, [illegible] [illegible]வக.

௪௪. [illegible]ராஸா[illegible]ஸம்ஸ[illegible]விஷா திராக்ஷ
[illegible]று, [illegible]ஸ்ஸாயா[illegible] [illegible]
ஜரேத.

௪௫. [illegible]ராதிக்[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible]வ்யாக்[illegible]ஷ [illegible] ரே த.

௪௬. உ[illegible]யிரூவாவி [illegible] [illegible]வ்யாவ தா
[illegible] ஸவ [illegible] [illegible] [illegible]காவாயா[illegible]வரேஸ.

௪௭. உ[illegible]யிவியாவிஷா [illegible] ஸஷம் [illegible]
ஜ[illegible]ஜம் [illegible]ஜ[illegible]வாயயா.

௪௮. யஜா ஸா நாவ[illegible] [illegible] [illegible] நாவாபம்ஸ
வெ [illegible] நா நாவாம்ஜாநம் [illegible] [illegible]யாத
[illegible].

௧௪. [illegible]
[illegible]

௧௫. [illegible]
[illegible]

௧௬. [illegible]
[illegible]

௧௭. [illegible]
[illegible]

௧௮. [illegible]
[illegible]

௧௯. [illegible]
[illegible]

௨௰. [illegible]
[illegible]

௨௧. [illegible]
[illegible]

௨௨. [illegible]
[illegible]

௨௩. [illegible]
[illegible]

௨௪. [illegible]
[illegible]

௨௫. [illegible]
[illegible]

௨௬. [illegible]
[illegible]

௨௭. [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீஜகத்குரவேநம:

பூமிகை.

(நூல் வரலாறு.)

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்
பாத ஸத்குருஸ்வாமிகள், இந்த ஆரியாவர்த்த பூமியின்கண் அவதரி
த்து, இங்குள்ள எல்லா மதங்களையும் ஆராய்ந்து, அவற்றிலுள்ள
குண தோஷங்களை யாவர்க்குந் தெளிவாகத் தெரிவித்து; அத்வைத
ஸ்தாபனஞ் செய்து, அதற்குச் சாதனங்களாக ஆறு மதங்களை ஸ்தா
பித்து, அந்த அத்வைதமானது, சுருதியுக்தி யநுபவங்களாலேயே விசா
ரிக்கும்போது, இதுவே பரமார்த்தமாகையால், யதார்த்தமான அர்
த்தமென்று, தம்முடைய அபிப்பிராயத்தை அந்தச் சன்மதங்களை
யும் அநுசரித் திருந்த இத்தேசத்தார்க்குத் தெரிவிப்பதற்காக,
(வியாச.சூத்திரங்கள்) சூத்ரப்ரஸ்தானம், (உபநிடதங்கள்) சுருதிப்ரஸ்
தானம், (பகவத்கீதை) ச்லோகப்ரஸ்தானம் என்கின்ற மூவகைப்
ப்ரஸ்தானங்களுக்கும், பாஷ்யங்களை ஏற்படுத்தினார். பின்பு அந்தப்
பாஷ்யங்களைப் படிக்கக்கூடாதவர்களுக்கும், படியாதவர்களுக்கும்
ஸாதாரணமாய்க் கரதலாமலகம்போல, அத்வைதவித்தையைத் தெரி
விப்பதற்காக ஆத்மபோதம் என்கிற இந்த க்ரந்தத்தை வடமொழி
யினாலே செய்தார். இதிலே, ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையும், ஆத்மாவுக்கு
வேறாகப் பிரகிருதியினாலே தோன்றுகின்ற தேகாதி யுபாதித்துவங்
களையும், சிரவண மநந நிதித்யாஸநாதி மார்க்கங்களையும், ஜீவன்
முக்தி ஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன் முக்த னிருக்கவேண்டிய கிரமத்தை
யும், விதேஹ கைவல்ய லக்ஷணத்தையும் தெரிவிக்கின்றமையா
லும், எல்லாப் பிரயோசனங்களிலும் அதிகமாக விரும்பத்தக்க
மோக்ஷரூப பரம புருஷார்த்தத்தை யுண்டுபண்ணுகையாலும், யாவ
ரும் அங்கீகரிக்கத் தக்கதாகவும் மிகுந்த வுபயோகமாகவும், இது
கீர்வாண பாஷையிலேதானே யிருந்ததினாலே சாதாரணமாக எல்
லோருமறிதற்கு அசக்யமாயிருந்தது. ஆனதினாலே, வேதப்பிரம்ம
வித்யாபாரகரான புராணம் - வேங்கடநாராயண சாஸ்திரிகள்
புத்திரரான கிருஷ்ண சாஸ்திரியார், தெலுங்கிலே ப்ரதிபதத்துக்கு

அர்த்தமும் பின்பு தாத்பரியமும் எழுதினர். அந்தப் பிரகாரமே, அருந்தமிழ்க் குறுமுனி, அகஸ்தியர் பரம்பரைச் சோமசுந்தரதேசிகர் மாணாக்கர், இயற்றமிழாசிரியர், முகவை இராமாநுஜ கவிராயராலே தமிழிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

பீடிகை.

(சிறப்புப்பாயிர வரலாறு.)

தத்ர பூஜ்ய ஸ்ரீசங்கராசார்ய: உத்தமாதிகாரிணாம் வேதாந்தப்ரஸ்தானத்ரய நிர்மாய தத்வலோகனார்த்தாகாம் அநதிகாரிணாம் அநுக்ரஹார்த்தம் ஸர்வவேதாந்த ஸங்க்ரஹித மாத்மபோதாக்யப்ரகரணம் [illegible] பரமக்ருபாளுராசார்ய: ப்ரதிஜானீதே.

உரை க.

தத்ர - இந்த வுலகத்திலே, பகவத் - பகவத் ஸ்வரூபராகிய; சங்கராசார்ய:- சங்கராசாரியரானவர், உத்தமாதிகாரிணாம்-உத்தம அதிகாரிகளாகிய தன் மாணாக்கருக்கு, வேதாந்த ப்ரஸ்தானத்ரயம் - மூன்று வழியாக இருக்கின்ற வேதாந்தத்தை, நிர்மாய - நிர்மாணஞ் செய்து, (பிற்பாடு) தத்வலோகனார்த்தாகாம் - அதைப்பார்க்கிறதற்குச் சாமர்த்தியமில்லாதவர்களுக்கும், அநதிகாரிணாம் - அதிகாரிகளல்லாதவர்களாகிய மற்றமாணாக்கர்களுக்கும், மந்தபுத்திகாம்-மந்த புத்தி யுடையவர்களுக்கும், அநுக்ரஹார்த்தம் - கிருபை செய்தற்பொருட்டு, ஸர்வவேதாந்த ஸங்க்ரஹிதம்-எல்லா வேதாந்தங்களினின்றுந் திரட்டிச் சேர்த்ததாகிய, ஆத்மபோதாக்யப்ரகரணம் - ஆத்மபோத மென்கிற நாமத்தை யுடைய விஷயத்தை, [illegible] இச்சை யுடையவராயும், பரமக்ருபாளு:- மிகுந்த கிருபையுடையவராயும், (இருக்கிற) ஆசார்ய:- (மேற்சொல்லிய) சங்கராசாரியரானவர், ப்ரதிஜானீதே-பிரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்.

இப்படிச் சொன்னதினாலே, சிறப்புப்பாயிர வரலாறு, நூல் செய்தவர் பெயரையும், நூலின் பெயரையும், அதனுதலிய பொருளையும், [illegible] நூல் செய்ததற்குக் காரணத்தையும் தெரிவித்தபடியாயிற்று.

இத்தமிழ்நூல் வரலாறு.

முத்தமிழ்க்கடற்சென் முழுவதூஉங்கடந்த
சந்தத்துறைமேலாந் தமிழ்ப்புலவோர்
சோமசுந்தரதேசிகன் தொல்லாசிரிய
[illegible] மாணாக்கன்
[illegible]
[illegible] தெய்வநியதேசன்றன்
இயற்றமிழாசிரிய னிராமாநுசகவிராயன் செய்த
மொழிபெயர்ப்பு.

ஓம்தத்ஸத்.

சுபம்.

ஸ்ரீசங்கராசார்யாயநம:

ஸ்துதி.

ஸ்ரீலீலாவதாராயசங்கராயபரௌஜஸே
கைவல்யகலாகல்பதரவே குரவே நம:

ஆத்மபோதம்.

தமிழெழுத்தில் கிரந்த ச்லோகம்.--

௧. தபோபி: க்ஷீணபாபாநாம் சாந்தாநாம் வீதராகிணாம்
முமுக்ஷூணாமபேக்ஷ்யோயம் ஆத்மபோதோ விதீயதே.

உரை. (பதவுரை.)

தபோபி:- (சாஸ்திரங்களிலுள்ளவான நித்திய நைமித்திக விரதா நுஷ்டானாதி சொரூபங்களாகிய) தவங்களினாலே, க்ஷீண பாபாநாம் - ஒழிக்கப்பட்ட பாவங்களையுடையவர்களாகியும், சாந்தாநாம்-பொறுமை யுடையவர்களாகியும், வீதராகிணாம் - (இகபர லோகங்களின் சுகாநு பவங்களிலே) இச்சையில்லாதவர்களாகியும், (இருக்கிற) முமுக்ஷூணாம்-சமுசார பந்த நிவர்த்தியை விரும்பினவர்களுக்கு, அபேக்ஷ்ய:- விரும்பத்தக்கதாகிய, அயம் - இந்த, ஆத்மபோத:- ஆத்ம சொரூபத் தைத் தெரிவிக்கின்ற நூலானது, விதீயதே-விதி ரூபமாகச் சொல்லப் படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

பிரம வித்தையானது எல்லா வித்தைகளிலும் உத்தம மானதி னாலே யித்த வித்தையி னிடத்திலே யிச்சையானது பாவ மற்றவர்

களுக்கும், பொறுமையுடையவர்களுக்கும், ஆசையற்றவர்களுக்கும், மோக்ஷ இச்சையுடையவர்களுக்கு முண்டாமென்றபடியாலே, இந்த நூலுக்கு அதிகாரியானவன், இந்த நாலு விசேஷணங்களாலே தெரிவிக்கப்பட்ட சாதன சதுஷ்டய சம்பந்நனே யென்பது.

அவதாரிகை.

இதன் பொருள் பூர்வோத்தர சம்பந்தம். (முன்சொன்னதற்கும் பின்பு சொல்லப்போகிறதும் பொருந்தச் செய்யுகின்ற அந்தாதிப் பொருத்த உரை.)

மோக்ஷத்துக்குத் தவசு முதலிய அநேக சாதனங்க ளிருக்க, ஞானமே முக்கிய காரணமென்ப தெப்படி யென்ற ஆக்ஷேபம் வருகிறபடியால், மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

ஸ்லோகம்.

௨. போதோந்யஸாதநேப்யோ ஹி ஸாக்ஷாந்மோக்ஷைகஸாதநம்
பாகஸ்ய வஹ்நிவஜ்ஞாநம் விநா மோக்ஷோ ந ஸித்யதி.

உரை. (ப - ரை.)

அந்யஸாதநேப்ய:- மற்றச் சாதனங்களைக் காட்டிலும், போத:- ஞானமானது, ஸாக்ஷாத் - சுதந்திரமாய், மோக்ஷைகஸாதநம் - மோக்ஷத்துக்கு முக்கிய காரணமானது, (எப்படி யென்றால்) பாகஸ்ய - போசன பாகத்துக்கு, வஹ்நிவத் - அக்கினியைப் போல, ஞாநம் விநா - ஞானந் தவிர, மோக்ஷ: - முத்தியானது, ந ஸித்யதி - உண்டாகாது.

தாத்பரியம்.

போசன பாகத்துக்கு விறகு முதலிய அநேக சாதனங்க ளிருந்தாலும் அக்கினியைப் போல முக்கிய சாதனங்க ளல்ல; அதுபோலவே மோக்ஷத்துக்குத் தவசு முதலிய அநேக கரும

யோகங்க ளிருந்தாலும் ஞானத்தைப் போல முக்கிய சாதனங்க ளல்லவென்பது.

அவதாரிகை.

கருமங்களுக்கு [illegible] சித்திகளை யுண்டாக்குவதுமாதலால், அல்பமாகிய கருமமே யஞ்ஞான நிவிர்த்தியை யுண்டாக்கும்; உண்டானால் ஆத்தும ஞானத்தினாலே யென்ன பிரயோசனமென்று ஆக்ஷேபம் வருகிறதால், அதற்குக் கருமமானது அஞ்ஞானத்திற்கு விரோத மில்லாததினாலே யுண்டாக்க [illegible] மேலே [illegible] சொல்லுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

௩. அவிரோதிதயா கர்ம நாவித்யாம் விநிவர்த்தயேத்
வித்யாவித்யாம் நிஹந்த்யேவ தேஜஸ்திமிரஸங்கவத்.

(ப - ரை.)

கர்ம - (ஆசாரிய சந்த்யாவந்தனாதி முதலானவை) கருமமானது, அவிரோதிதயா - விரோத மில்லாததினாலே, அவித்யாம் - அஞ்ஞானத்தை, ந விநிவர்த்தயேத் - போக்கமாட்டாது. வித்யா - (ஆத்தும ஞானம்) [illegible], தேஜ:- (சூரியப் பிரகாச)மானது, திமிரஸங்கவத் - இருட் கூட்டத்தைப் போலவே, அவித்யாம் - அஞ்ஞானத்தை [illegible] - நாசஞ் செய்யும்.

தாத்பரியம்.

சேற்றைச் சேற்றினாலே கழுவக்கூடாததுபோல, கரும சமுகத்தினாலே யஞ்ஞானத்தைப் போக்கக் கூடாது; ஆனாலும் சுயம் பிரகாசமான ஞானமானது, அஞ்ஞானத்துக்கு விரோதி யானதினாலே, அதைச் சூரியப் பிரகாசமானது இருட் கூட்டத்தை நாசஞ் செய்வது போல நாசஞ் செய்யு மென்பது.

அவதாரிகை.

பிரதி சரீரங்களிலேயும் ஆத்துமா வேறு வேறாக அகப்பட்டுக் கொண்டே யிருக்கும். அதற்குக் கேவலத்துவமாகிய ஒருமை யெப்படிச் சித்திக்குமென்னு மாக்ஷேபம் வருவதினாலே மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௪. அவிச்சின்னே ... ஞாநாத் தந்நாசே ஸதி கேவல꞉
ஸ்வயம்பிரகாசதே ஹ்யாத்மா மேகாபாயேம்சுமானிவ.

பதவுரை. (பத - வுரை.)

ஆத்மா - ஆத்துமாவானது, அஜ்ஞாநாத் - அஜ்ஞானத்தினாலே அவச்சின்ன (பரிச்சின்ன) மாகப்பட்டதுபோல (தோன்றி) இருக்கின்றது. தந்நாசே ஸதி - அதை நாசித்தபோது, மேகாபாயே - மேகம் நீங்கியபோது, அம்சுமாநிவ - சூரியனைப்போல, கேவல꞉ - ஏகமாய் (ஒன்றுமையாய்), ஸ்வயம் - (தனக்குத்) தானே, பிரகாசதே - பிரகாசிக்கின்றது.

தாத்பரியம்.

சூரியனானவன் மேகத்துக்கு மேல் யோசனை தூரத்தி லிருந்தும் மேகத்தைப் பார்க்கிற மநுஷன் கண்ணுக்குப் பெரிதாகிய சொரூபத்தை யுடைத்தாயிருந்தும், அதினாலே மறைக்கப்பட்டுத் தோன்றுவதுபோல, ஆத்துமாவும், அந்தந்தச் சரீரங்களில் அஞ்ஞானத்தினாலே மறைக்கப்பட்டது போலத் தோன்றுகின்றது. மேகத்தை யொத்த அஞ்ஞான மொழியவே, சூரியனைப்போல ஆத்துமாவானது, நித்தியப் பிரகாச சொரூபியாயுங் கேவலமாயும் விளங்குமென்பது.

அவதாரிகை.

விருத்தி ஞானத்தினாலே ... தமாகிய வேற்றுமை யுடையதா யிருக்க, ஆத்துமாவானது, ... தமாகிய வேற்றுமை யுடைய

தென்றெப்படிச் சொல்லக் கூடுமென்னு மாக்ஷேபம் வருவதினாலே, மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௫. அஜ்ஞாநகலுஷம் ஜீவம் ஜ்ஞாநாப்யாஸாத்விநிர்மலம்
க்ருத்வா ஜ்ஞாநம் ஸ்வயம் நச்யேஜ்ஜலம் கதகரேணுவத்.

பதவுரை. (பத - வுரை.)

ஜ்ஞாநம் - (பிரம ஞானமே யென்கிற) அறிவானது, அஜ்ஞாந கலுஷம் - அஞ்ஞானத்தினாலே கலக்கப்பட்டதாகிய, ஜீவம் - சீவனை, ஜ்ஞாநாப்யாஸாத் - ஞானப்பயிற்சியினாலே, விநிர்மலம் - களங்கமற்றவ னாகச் செய்து, பின்பு, தானுங் கதகரேணுவத் - கலத்ததைத் தெளிவிக்குந் தேற்றான்கொட்டையின் சக்கையானது தீரமுடிந்து ஜலத்துடன் கலந்து போல, ஸ்வயம் - தானே, நச்யேத் - நசிக்கும்.

தாத்பரியம்.

தேற்றான்கொட்டையின் சக்கையானது தானுங் கலங்கிக் கலங்கிய ஜலத்தைத் தெளிவித்துத் தானும் அச்சேற்றோடே தங்கி அந்தச் சலத்திலே யுமாவது போல, ஞானமும், ஆத்துமாவை யிருளைப் பற்றுகிற மாசில்லாமையாகச் செய்து, அஞ்ஞான வடிவாகிய அந்த ... கூட, தனித்துப் போமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரத்தியக்ஷமாக அநுபவிக்கப்படுகின்ற சமுசாரத்தை யென்னைக்கு மில்லை யென்பது பிரத்தியக்ஷ விரோத மாகையால், அதெப்படி யில்லையென்பதென்னு மாக்ஷேபம் வருவதினாலே, மேலே யதற்கு இல்லாத குணமாகிய ... தன்மையைச் சொப்பன திருஷ்டாந்தத்தினாலே சாதிக்கின்றார்.

சுலோகம்.

௬. ஸம்சாரஸ்ஸ்வப்நதுல்யோஹி ராகத்வேஷாதிஸங்குல:
ஸ்வகாலே ஸத்யவத்பாதி ப்ரபோதே ஸத்யஸத்பவேத்.

டீகை. (ப - ரை.)

ராகத்வேஷாதிஸங்குல:- காமக்குரோதாதிகளோடே கூடினதாகிய, ஸம்ஸார:- ஸம்சாரமானது, ஸ்வப்நதுல்யோஹி - சொப்பனங் காண்கின்றதோடே சமானமானதல்லவா? ஸ்வகாலே - தன் காலத்திலே (சமுசாரஞ் செய்கிற காலத்திலே), ஸத்யவத்-உண்மை போலவே, பாதி-விளங்குகிறது, பிரபோதே ஸதி - ஞானமுண்டான போதே, அஸத்பவேத் - பொய்யாகின்றது.

தாத்பரியம்.

சொப்பனங் காண்கிறபோது, அது உண்மையாய் விளங்கினும், சாக்கிராவத்தையிலே எப்படிப் பொய்த்துப் போகின்றதோ, அப்படியே சமுசாரம் உண்மையாய் விளங்கினும், ஞானமுண்டானபோது, அதற்கு முன் ஆத்மாவைக் காட்டிலும் வேறாகத் தோன்றிய அது பொய்யாமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரபஞ்சமானது பொய்யென்பதைக் குறித்து இன்னுந் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௭. தாவத்ஸத்யம் ஜகத்பாதி சுக்திகா ரஜிதம் யதா
யாவந்நஜ்ஞாயதே ப்ரஹ்ம ஸர்வாதிஷ்டாநமத்வயம்.

டீகை. (ப-ரை.)

சுக்திகாரஜிதம் - இப்பியிலே தோன்றுகின்ற வெள்ளியானது, யதா - எப்படியோ, (ததா - அப்படியே), யாவத் - எதுவரைக்கும்,

ஸர்வாதிஷ்டாநம்-சமஸ்தத்துக்கு மாதாரமாகியும், அத்வயம்-இரண்டற்றதாகியும் (இருக்கிற), பிரம்ம - பிரமமானது, நஜ்ஞாயதே - அறியப்படாததோ, தாவத்-அதுவரைக்கும், ஜகத்-பிரபஞ்சமானது, ஸத்யம் பாதி - யதார்த்தமாய் விளங்குகின்றது.

தாத்பரியம்.

இப்பியிலே தோன்றிய வெள்ளியானது, தெளிகிற வரைக்கும் எப்படி மெய்யாகத் தோன்றுகிறதோ, அப்படியே, சச்சிதானந்தப் பிரமத்தை யறிகிறவரைக்கும் பிரபஞ்சம் மெய்யாகத் தோன்றுமென்பது.

அவதாரிகை.

இந்தச் சமுசார ரூபமாகிய உலகமானது, ஈசுவரனிடத்திலே சிருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களைப் பொருந்துகின்ற தென்று திருஷ்டாந்த முகத்தினாலே மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௮. உபாதானேகிலாதாரே ஜகந்தி பரமேச்வரே
ஸர்க்கஸ்திதிலயான்யாந்தி புத்புதானிவவாரிணி.

டீகை. (ப - ரை.)

அகிலாதாரே - எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமாகியும், உபாதானே - (பாண்டத்துக்கு மண்ணைப்போல) முதற்காரணமாகியும் (இருக்கிற), பரமேச்வரே - ஈசுவரனிடத்திலே, ஜகந்தி - உலகங்கள், வாரிணி - ஜலத்திலே, புத்புதாநிவ - நீர்க்குமிழிகளைப்போலே, ஸர்க்கஸ்திதிலயான் - சிருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களை, யாந்தி - பொருந்துகின்றன.

தாத்பரியம்.

நீரினிடத்திலே நீர்க்குமிழி அலைகள் முதலானவை எப்படிப் பிறப்பையும் இருப்பையும் இறப்பையும் உடைத்தாயிருக்கு

போல, அந்தப் பிரகாசமே சகலரையிடத்திலே யுலகங்களு முற்பத்தி திதி லயங்களைப் பொருந்து மென்பது.

ஆவதாரிகை.

எல்லா வுலகங்களு மாயையினாலே யீசுவரனிடத்திலே கற்பிக்கப்படுகின்றனவென்று மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௯. ஸச்சிதாத்மந்யநுஸ்யூதே நித்யே விஷ்ணௌ ப்ரகல்பிதா:
வ்யக்தயோ விவிதா ஸர்வா ஹாடகே கடகாதிவத்.

பதவுரை. (ப - ரை.)

ஸச்சிதாத்மநி - சத்தாயுஞ் சித்தாயு மாத்ம சொரூபமாயும், நித்யே - நாசமில்லாமலும், அநுஸ்யூதே - அநுசரித்துக் கொண்டும் (இருப்பதாகிய), விஷ்ணௌ - வியாபக ஸ்வரூபியாகிய வஸ்துவினிடத்திலே, ஸர்வா:- சமஸ்தமாயுள்ள, வ்யக்தய:- (தேவர்கள் மனிதர்கள் மிருகங்கள் பட்சிகள் விருட்சங்கள் முதலாகிய) வ்யக்திகளானவை, விவிதா:- அநேக விதங்களாயிருந்த போதிலும், ஹாடகே - சுவர்ணத்தி னிடத்திலே, கடகாதிவத் - கடகம் முதலாகிய ஆபரணங்களைப் போல, ப்ரகல்பிதா:- கற்பிக்கப்பட்டவைகள்.

தாத்பரியம்.

பொன்னி னிடத்திலே ஆபரண முதலானவை, நாநா விதங்களாய்க் கற்பிக்கப்பட்டபோதைக்கும், எப்படிப் பொன்னினைக்காட்டிலும் வேறாகவிருக்குமோ, அப்படியே, சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபமாகிய ஆத்மாவினிடத்திலே, கற்பிக்கப்பட்ட நாநாவிதமாகிய தாபரசங்கமாதிகளும், அந்தக்காட்டிலும் வேறா யிருக்குமென்று அபேதத்தைத் திடப்படுத்தியது.

ஆவதாரிகை.

இங்கே சொன்ன அர்த்தத்தை ஆகாச திருஷ்டாந்தத்தினாலே மேலே பலப்படுத்துகின்றார்.

சுலோகம்.

௧௦. யதாகாசோ ஹ்ருஷீகேசோ நாநோபாதிகதோ விபு:
தத்பேதாத்பிந்நவத்பாதி தந்நாசே கேவலோ பவேத்.

பதவுரை. (ப - ரை.)

ஹ்ருஷீகேச:- (பகவானாகிய) எல்லா இந்திரியங்களுக்கும் அதிபதியாகிய, விபு:- சர்வ வியாபகமாகிய (பரமாத்மாவானவன்), நாநோபாதிகத:- நாநா விதமாகிய (தேவ மனுஷ்ய [illegible] முதலாகிய) உபாதிகளிலே பிரதிபலித்தவனாகி, தத்பேதாத் - அந்த உபாதி பேதத்தினாலே, ஆகாச:- (கடாதி யுபாதிகளாலே வேறுபட்ட) ஆகாயமானது, யதா - எப்படியோ, ததா - அப்படியே, பிந்நவத் - வேறுபட்டவனைப் போலே, பாதி - பிரகாசிக்கிறான்; தந்நாசே - அந்த உபாதிகளுக்கு நாசம் வந்தபோதே, கேவல:- ஏகனாகவே, பவேத் - ஆகிறான்.

தாத்பரியம்.

எங்கும் வியாபகமாய் ஏகமாய் விளங்குகின்ற ஆகாசமானது, கடமடாதி யுபாதிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, அந்தந்த உபாதி பேதங்களாலே, கடாகாசமென்றும் மடாகாசமென்றும் எப்படி நாநாவிதமாய்த் தோன்றுகின்றதோ, அப்படிப்போலவும், அந்த உபாதிகளுக்கு நாசம் வந்தபோது அந்த ஆகாசம் ஏகமா யெப்படித் தோன்றுகின்றதோ அப்படிப்போலவும் மகத முதலாகிய வெல்லா இந்திரியங்களையும் நடத்துகிறவனாகி, வியாபகனான சத்திய ஞானாநந்த ஸ்வரூபியாகிய பரமேசுவரனானவன், மாயையினாலே கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக்

காரணங்களிலே பிரதிபலித்தலைக் கொண்டு, தான் ஒருவனா யிருந்தபோதைக்கும், அந்த அந்தக்கரணாதி யுபாதி பேதங்களாலே, தேவதத்த னென்றும், எஞ்ஞதத்த னென்றும், நாநா விதங்களாய்த் தோன்றுகிறான். அந்த உபாதிகளுக்குப் பிரமாத்ம ஐக்கிய ஞானத்தி னாலே நாசம்வந்தபோது தானொருவனாகவே தோன்றுவானென்பது.

அவதாரிகை.

எல்லா தேகங்களிலும் அந்தந்தச் சாதி நாம ஆச்சிரமங்களோ டே கூடிக்கொண்டிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு நித்திய முக்த னென்கிற தன்மை அப்படிச் சொல்லக்[illegible] ஆட்சேபம் வருவதினாலே, மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

௧௧. நாமோபாதிவசாதேவ ஜாதிநாமாச்ரமாதய:
ஆத்மந்யாரோபிதாஸ்தோயே ரஸவர்ணாதிபேதவத்.

உரை. (பதவுரை.)

ஆத்மநி - (சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபியாகிய) ஆத்மாவினிடத்திலே, ஜாதிநாமாச்ரமாதய: - சாதியும் நாமமும் (பிரமசரியமுதலிய) ஆச்சிர மங்களு முதலாயவை, நாமோபாதிவசாதேவ - நாமரூபாத்மகமாகிய (தூல சூக்ஷும காரண சரீர வடிவுகளாகிய) உபாதிகளாலேயே, தோயே - நீரிலே, ரஸவர்ணாதிபேதவத் - (தித்திப்பு முதலிய) சுவைகளும் (வெண் மைமுதலிய) நிறங்களு முதலாகிய குணபேதங்களைப்போல, ஆரோபிதா: - (மாயையினாலே) கற்பிக்கப்பட்டன.

தாத்பரியம்.

ஜலத்துக்கு ஸ்வபாவத்திலே நிறம் வெண்மையாயும், சுவை தித் திப்பாயு மிருந்தபோதைக்கும், பூமியின் பரமாணுவடிவாகிய வுபாதி

வசத்தினாலே சிவப்பு, கறுப்பு முதலாகிய நிறங்களும், உப்பு, புளிப்பு முதலாகிய சுவைகளும் அதற்கு எப்படி யுண்டாகா நின்றனவோ, அப்படியே ஆத்மாவுக்குச் சாதியும் நாமமும் ஆச்சிரமங்களும் யதார்த் தத்திலே யில்லையானபோதைக்கும் மாயா வுபாதி வடிவாகிய சரீரத் திரயத்தினாலே உலக வியவகாரத்திலே யுண்டாகின்றனவென்பது.

அவதாரிகை.

மாயையினாலே யுண்டாகிற மூன்றுவகை யுபாதிகளாகிய தூலசூக் ஷும காரண தேகங்களை இனி மூன்று சுலோகங்களாலே தெரிவிக் கின்றார். அவற்றுள் முதலிலே [illegible]யாகிய சரீரத்தை யடுத்த சுலோகத்திலே தெரிவிக்கின்றார்.

சுலோகம்.

௧௨. பஞ்சீக்ருதமஹாபூதஸம்பவம்கர்மஸஞ்சிதம்
சரீரம்ஸுகதுக்காநாம்போகாயதநமுச்யதே.

உரை. (பதவுரை.)

பஞ்சீக்ருத - (ஒவ்வொரு பூதத்தை) ஐயைந்து விதங்களாகப் பகுக்கப்பட்ட, மஹாபூதஸம்பவம் - (பிருதிவி முதலிய) மகா பூதங்க ளிலே பிறந்ததாகியும், கர்மஸஞ்சிதம் - (ஆகாமிய ஸஞ்சித பிராரத் தரூபமாகிய) கர்மங்களாலே பெறப்பிக்கப்பட்ட, (ஸஞ்சிதம் - ஸம்பாதி க்கப்பட்டது); சரீரம் - (தூல) தேகமானது, ஸுக துக்காநாம் - சுக துக்கங்களுடைய; போகாயதநம் - அநுபவித்தற்கு ஆதாரமானதாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

பிராரத்த சத்தியுடைய கர்மத்தினாலுண்டாகின்ற இந்தச் சரீரமானது, நிலம் நீர் தீக் காற்று ஆகாயங்க ளென்கிற பஞ்சபூதங்க

ளுடைய (இக்யோக்யப்) புணர்ச்சியினாலே யேற்படுத்தப்பட்ட தாய்த். போகபங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இடமா யிருக்கிற சரீரத்தைப் போல, சுக துக்கங்களை யநுபவிக்கிறதற்கு இடமாயிருக்கின்ற தென்பது.

பஞ்சீகரணக் கிரமம்.

பஞ்சீகரணமென்பது மேலே சொல்லிய பிருதிவி முதலாகிய பஞ்ச பூதங்களுக்குள்ளே யொவ்வொரு பூதத்தை யைந்து கூறு களாக்கி, அக் கூறுகளை யொன்றோ டொன்றாக மாற்றிக் கூட்டுகிறது.

[illegible] ஒன்றோ டொன்றாக மாற்றிக் கூட்டுகிற விதம்.

பிருதிவி முதலாகிய பஞ்ச பூதங்களுக்குள்ளே யொவ்வொரு பூதத்தை முன்னே யிரண்டாகப் பகுத்து அவ்விரண்டிலொருகூறு மாத்திரம் வேறே வைத்து, மற்றோர் கூறை நான்கு கூறாகப் பகுத்து, அந்த நான்கு கூறையும் [illegible] மற்றைப் பூதங்களுடைய கூறுகளோடே சேர்க்கிறதினாலே, பஞ்சீகரண மாகாநின்றது. அதெப்படியென்றால், முன்னே பிருதிவி பூதத்தை யிரண்டு கூறாக்கி யதிலே, ஒரு கூறை வேறேவைத்து, மற்றதை நான்கு கூறாக்கி யந்த நான்கையும் முன்பு வேறே வைத்த பிருதிவி பாகத்தோடே சேர்க்காமல் சல முதலிய நான்கு பூதங்களுடைய நாலைப் பிரித்து வேறேவைத்த நான்கு கூறுகளோடே சேர்க்கவேண்டியது. இந்தக் கிரமமாகவே, சலமுதலிய பூதங்களையும் பகுத்துக் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டியது. மேலே சொல்லிய கிரமமாகவே சேர்க்கிறதினாலே யுண்டாகின்ற மகத் முதலாயினவைகளின் நாமங்களை விஸ்தாரமாகத் தெரிவிப்பதற்காக மேலே பஞ்சீகரணப்பட மெழுதப்படுகின்றது.

பஞ்சீகரணம்.

ஆத்மா				
ஆகாசம் அந்தக்கரணம்	மனம்	புத்தி	சித்தம்	அகங்காரம்
சமானவாயு	வாயு வியானவாயு	உதானவாயு	பிராண வாயு	அபான வாயு
சுரோத்திர சோத்திரியம்	தொக்கிந் திரியம்	தேயு சக்ஷு இந்திரியம்	சசிங்ஙு [illegible]	ஆக்கிராணேந் திரியம்
சத்தம்	பரிசம்	ரூபம்	சலம் ரசம்	கந்தம்
வாக்கிந்திரியம்	[illegible]	பாதம்	பாயு	பிருதிவி உபஸ்தம்

ஆகாச நிரூபணம்.

இரண்டு கூறாகப் பகுக்கப்பட்ட ஆகாச பாகங்களிலே மற்றைய நான்கு கூறாகப் பகுக்கப்பட்ட பூதபாகங்கள் சேர்கிறதினாலேயுண்டாகின்ற பஞ்சீகரண விவரம்.

க. நான்கு கூறாகப் பகுக்கப்பட்ட ஆகாச பாகங்களி லொரு பாகத்தோடே நான்கு கூறாகப் பகுக்கப்பட்ட பிருதிவி பாகங்களி லொருபாகஞ் சேர்கிறதினாலே அகங்காரம் பிறந்தது.

மேற்சொல்லிய பிரகாரமே ஆகாசத்தி னிரண்டாவ தோடே யொருபாகஞ் சேர்கிறதினாலே சித்தம் பிறந்தது.

௩. ஆகாயம் மூன்றுவதோடே தேயு பாகஞ் சேர்கிறதினாலே புத்தி பிறந்தது.

௪. ஆகாயம் நான்காவதோடே வாயு பாகஞ் சேர்கிறதினாலே மனசு பிறந்தது.

இனி [illegible] பகுக்கப்படாதிருந்த ஆகாசத்தின் அரைக் கூறும் சித்தக்கரணமாயிற்று. இனி வாயு பாகங்களுடனே கூடுகிற லட்சணம்: வாயு நான்கு கூறில் ஒன்றில் பிருதிவி பாகஞ் சேர்கிறதினாலே அபானவாயு பிறந்தது. வாயு இரண்டில் சலபாகஞ் சேர்கிறதினாலே பிராணவாயு பிறந்தது. வாயு மூன்றில் தேயுபாகஞ் சேர்கிறதினாலே உதானவாயு பிறந்தது. வாயு நான்கில் ஆகாசபாகஞ் சேர்கிறதினாலே சமானவாயு பிறந்தது. இனி பகுக்கப்படாதே நின்ற அதன் அரைக் கூறும் வியானவாயு வாயிற்று. இனித் தேயு பாகங்களுடனே கூடுகிற லட்சணம்: தேயு நான்கு கூறில் ஒன்றில் பிருதிவி பாகஞ் சேர்கிறதினாலே ஆக்கிராணேந்திரியம் (மூக்கு) பிறந்தது. இரண்டில் சலபாகஞ் சேர்கிறதினாலே ரசனேந்திரியம் (நாக்கு) பிறந்தது. மூன்றில் வாயு பாகஞ் சேர்கிறதினாலே த்வக்கிந்திரியம் (தேகத்தோல்) பிறந்தது. நான்கில் ஆகாசபாகஞ் சேர்கிறதினாலே சுரோத்திரேந்திரியம் (செவி) பிறந்தது. இனிப் பகுக்கப்படாதே நின்ற அதன் அரைக்கூறும் சக்ஷுரேந்திரியமாயிற்று. இனிச் சலபாகங்களுடனே கூடுகிற லட்சணம்: சலம் நான்கில் ஒன்றில் பிருதிவி பாகஞ் சேர்கிறதினாலே கந்தம் பிறந்தது. தேயு பாகஞ் சேர்கிறதினாலே ரூபம் (ஒளி) பிறந்தது. வாயு பாகஞ் சேர்கிறதினாலே பரிசம் (ஊறு) பிறந்தது. ஆகாச பாகஞ் சேர்கிறதினாலே சத்தம் (ஓசை) பிறந்தது. இனிப் பகுக்கப்படாதே நின்ற அதன் அரைக்கூறும் ரசம் (சுவை) ஆயிற்று. இனிப் பிருதிவி பாகங்களுடனே கூடுகிற லட்சணம்: பிருதிவி நான்கில் ஒன்றில் சலங் கூடுகிறதினாலே பாயு

(குதம்) பிறந்தது. தேயு கூடுகிறதினாலே பாதம் பிறந்தது. வாயு கூடுகிறதினாலே பாணி (கை) பிறந்தது. ஆகாசம் கூடுகிறதினாலே வாக்குப் (வாய்) பிறந்தது. இனிப் பகுக்கப்படாதே நின்ற அதன் அரைக்கூறும் உபஸ்தம் (ஆண்பெண்குறி) ஆயிற்று.

பஞ்சபூதகற்பம்.

௧. சித்தக்கரணமும், சமானவாயுவும், சுரோத்திரேந்திரியமும், சத்தமும், வாக்கும் (ஆகிய) இவை ஐந்தும் ஆகாச கற்பம்.

௨. மனசும், வியானவாயுவும், த்வக்கிந்திரியமும், பரிசமும், பாணியும் (ஆகிய) இவை ஐந்தும் வாயு கற்பம்.

௩. புத்தியும், உதானவாயுவும், சக்ஷுரேந்திரியமும், ரூபமும், பாதமும் (ஆகிய) இவை ஐந்தும் தேயு கற்பம்.

௪. சித்தமும், பிராணவாயுவும், ரசனேந்திரியமும், ரசமும், பாயுருவும் (ஆகிய) இவை ஐந்தும் அப்பு கற்பம்.

௫. அகங்காரமும், அபானவாயுவும், ஆக்கிராணேந்திரியமும், கந்தமும், உபஸ்தமும் (ஆகிய) இவை ஐந்தும் பிருதிவி கற்பம்.

பஞ்சீகரணம் முடிந்தது.

அவதாரிகை.

இப்படி பிரத்தியகாத்மாவுக்குச் சூக்கும தேகம் கற்பிக்கப்பட்ட தென்ன ஆக்ஷேபம் வருகிறதினாலே மேலே [illegible] சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

[illegible] பஞ்சப்பிராணமனோபுத்தி தசேந்திரியஸமன்விதம்
அபஞ்சீக்ருதபூதோத்தம் ஸூக்ஷ்மாங்கம் போகஸாதநம்.

உரை. (பஎ-ரை.)

பஞ்சப்ராணமனோபுத்தி தசேந்திரியஸமந்விதம் - (வாகமென் கிற பெயரையுடைய ஒன்றுதானே) பிராணனென்றும், அபானனென்றும், வியானனென்றும், உதானனென்றும், ஸமானனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஐந்து பிராணங்களோடும், (சங்கல்பரூபமாகிய) மனசோடும், (நிச்சய ஸ்வரூபமாகிய) புத்தியோடும், ஞானேந்திரியங்களும் கர்மேந்திரியங்களுமாகிய பத்து வகை யிந்திரியங்களோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிறதாயும், அபஞ்சீக்ருத பூதோத்தம் - ஐந்தாகப் பகுக்கப்படாத (சூக்ஷும) பூதங்களாலே [illegible]யும், (இருக்கின்ற) ஸூக்ஷ்மாங்கம் (லிங்கதேகமாகிய [illegible]) [illegible] [illegible] உபயோக்தாவுக்கு [illegible] உசயதே - சொல்லப்படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

ஆத்துமாவானவன் மித்தியா ரூபமாகிய [illegible] பொருள் [illegible] பிராணாதிகளையும், மனமும், புத்தியும், கர்மேந்திரியங்களையும் ஞானேந்திரியங்களையும் ஆகிய பதினேழு தத்துவங்களை யுடைய [illegible]ம். சூக்ஷுமதேகமென்பது இந்தப் பதினேழு தத்துவங்களின் கூட்டமாகச் சொல்லுவாருமுளர். எங்ஙனே? "[illegible] ஞான கர்மேந்திரியம் பிராணபஞ்சகமோடு [illegible] மருவா, மருந்தாஸ சரீரத்திப்பஞ்சபூதமுஞ் சித்தபுத்தி [illegible] பதினேழின் மயமாகும் சூக்ஷுமதநுவில்" என்றதனாற் காண்க.

அவதாரிகை.

மேலே சொல்லிய இரண்டுதேகங்களுக்கு மாதாரமாகிய காரண தேகத்தை, மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

கஎ. அநாத்யவித்யாநிர்வாச்யா காரணோபாதிருச்யதே. உபாதித்ரிதயாதந்ய மாத்மாநமவதாரயேத்.

உரை. (பஎ-ரை.)

அநிர்வாச்யா - ஸத்தென்றும் அசத்தென்றும் சொல்லக்கூடாமலிருக்கின்ற, அவித்யா - ஒன்று பிறக்கிறதற்கு முன்பு அது இல்லையென்கின்ற [illegible]பாவம் (போல) உற்பத்தியில்லாத மாயையானது, காரணோபாதி - (இவை, தூல சூக்ஷும தேகங்களுக்கு) காரணமாகிய [illegible] தேகமென்று சொல்லப்படுகின்றது, உபாதித்ரிதயாத் - மூன்றாகிய உபாதிகளிலே நின்றும், அந்யத் - வேறாக, ஆத்மாநம் - (எல்லாத் தேகங்களிலும் ஸாக்ஷியென்று சொல்லப்படுவதாகிய) ஆத்மாவை [illegible] அவதாரயேத் - நிச்சயிக்க வேண்டியது.

[illegible]

தாத்பரியம்.

[illegible] காரண தேகமென்றும் [illegible] மூலமாயையாகிய [illegible] சொல்லப்படுகின்றதென்பது. சத்தென்பது முக்காலங்களிலு முள்ளது. அசத்து அந்த முக்காலங்களிலும் இல்லாதது. இவ்விரண்டு மல்லாததினாலே, மாயையை அநிர்வாச்ய மென்றார். எல்லாத் தேகங்களிலும் [illegible] சாக்ஷியென்று சொல்லப்படுவது [illegible]—"நான் இது செய்தேன், நானுண்டேன், நானுறங்கினேன், இது என்னுடைய வீடு, என்பொருள், என்தேகம்," என்று போல்வன. இது பிறப்பு கோக்கியுயர் [illegible] வைத்துச் சொன்னது. [illegible] மேற்கூறுமாறு காண்க.

அவதாரிகை.

அக்ஞானாதி [illegible] வியாபித்திருக்கிற ஆத்துமாவானவன், எப்படி நித்யமுக்தனென்றுஞ் சுத்தனென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றான் [illegible] வருவதினாலே, மேலே இருந்தாற்போல முதன்மைகளாகச் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

கரு. பஞ்சகோசாதியோகேந தத்தந்மய இவஸ்திதஃ
ஆத்தாத்மா நீலவஸ்த்ராதியோகேந ஸ்படிகோ யதா.

டீகை.(பதவுரை.)

பஞ்சகோசாதியோகேந - பஞ்சகோச முதலிய சம்பந்தத்தினலே, சுத்தாத்மா - களங்கமற்ற ஆத்மாவானவன், நீலவஸ்த்ராதியோகேந-நீலவஸ்திரமுதலிய சம்பந்தத்தினலே, ஸ்படிகஃ - பளிங்கானது, யதா - எப்படியோ, (ததா) அப்படியே, தந்மய இவ - அந்தந்த ரூபத்தையுடையவனைப் போல, ஸ்திதஃ - இருக்கின்றான்.

பஞ்சகோசங்களாவன: அந்நமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆநந்தமய கோசம் என்பனவாம். இனி யாதியென்றதினலே பசி, தாகம், சோகம், மோகம், ஜராமரணம் முதலியவுங் கொள்க. இவற்றைச் சடூர்மி யென்பர்.

தாத்பரியம்.

களங்கமற்ற வாத்மாவானவன் பிற காரணங்களாலே களங்க முடையவனைப் போலவே தோன்றுகிறு னென்பது.

அவதாரிகை.

முத்தி பெறவேண்டுமென்று விரும்புவோர்க்கு ஒன்றினிடத் திலு மாத்மாவுக்குச் சம்பந்தமில்லை யென்கிற ஞானம் வருவதற்காக மேலே விவரமாகச் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

கசு. வபுஸ்துஷாதிபிஃ கோசைர் யுக்தம் யுக்த்யவகாததஃ
ஆத்மாநமந்தரம் சுத்தம் விவிச்யாத் தண்டுலம் யதா.

டீகை.(பதவுரை.)

கோசைஃ - (அந்நமயாதி) கோசங்களோடே, யுக்தம் - கூடியிருப்பதாகிய, வபுஃ - தேகமாகவும், அந்தரம் - சரீரத்திலே வியாபித் திருக்கிறவனாயும், சுத்தம் - நிர்மலனாகவும் (விளங்குகிற) ஆத்மாநம் - (சச்சிதாநந்தஸ்வரூபனாகிய) ஆத்மாவானவனை, துஷாதிபிஃ - உமி முதலியவைகளாலே, யுக்தம் - கூடியிருப்பதாகிய, தண்டுலம் - அரிசியை, யதா - எப்படியோ, ததா - (அப்படியே), யுக்த்யவகாததஃ - (சிரவண மனன நிதித்தியாஸன ரூபமாகிய) யுக்தியினாலே கொட்டுதலினாலே, விவிச்யாத் - பிரித்தறியவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

நெல்லைக் குத்துகிற அரிசியைப் புசிக்கவேண்டும் பொருட்டுத் தனித்து உமி முதலியவைகளை வேறுபடுத்தி யெடுப்பது போல, பஞ்சகோசமாக விளங்குகிறஆத்துமாவைச் சிரவணுதி முயற்சிகளாலே சோதித்து, நாம ரூபங்களாகிய வுபாதிகளை யசத்தியமென்று தள்ளி, ஆத்மாவை வேறென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது. இவ்வாறே யிதாரத்வதனுக்குப் "பஞ்சகோச மைந்தும் ஒதுக்கி நின்றவையா மைம்புலனும்" என்னும் பிறரும் கூறுதல் காண்க.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானவன் சர்வவியாபகனென்றால், யாவர்க்கு மேன் தெரியப்படமாட்டானென்று, ஆக்ஷேபம் வருகிறதினாலே, மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

கஎ. ஸதா ஸர்வகதோப்யாத்மா ந ஸர்வத்ராவபாஸதே
புத்தாவேவாவபாஸேத ஸ்வச்சேஷு ப்ரதிபிம்பவத்.

உரை. (ப - ரை.)

ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், சதா - எப்போதும், சர்வகோபி - எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருந்தபோதைக்கும், [illegible] அவையெல்லாவற்றிலும், நாஸ்பாஸதே - பிரகாசியான், ([illegible]) [illegible]ப்படி யென்றால்), ஸ்வச்சே [illegible] நிர்மலமாகிய ([illegible]) [illegible]திலே; [illegible]யப்வத் [illegible]ராஜையைப் போலே [illegible] -(இராக த்வேஷாதிகளில்லாதிருக்கிற) புத்தியினிடத்திலே [illegible], அவ்வாத்மா [illegible] பிரகாசமாக விளங்குகின்றான்.

தாத்பரியம்.

[illegible]இலே ஆகாசமானது எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கிறதாகவும், உருவமில்லாததாகவுமிருந்தபோதைக்கும், கண்ணாடி முதலாகிய பரிசுத்த வஸ்துக்களிலே [illegible] வெளி [illegible] ஆகாசமானது தோன்றுகிறபடியாகவே, ஆத்மாவும் எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கிறதாகவும், ரூபமில்லாததாகவு மிருந்தபோதைக்கும், இராக த்வேஷாதிகளென்கிற களங்கமில்லாமலிருக்கிற புத்தியினிடத்திலே, ஸ்வரூபத் தெரியப்படுகின்றதென்பது.

அவதாரிகை.

தேகத்திலே யிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு உதாசீன பரமமானது (சாட்சி தருமம்) எப்படிச் சம்பவிக்குமென்று ஆட்சேபம் வருவதினாலே மேலே இராச புருட திருஷ்டாந்தத்தினாலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

கஅ. தேஹேந்த்ரியமநோபுத்தி ப்ரக்ருதிப்யோவிலக்ஷணம்
தத்வ்ருத்திஸாக்ஷிணம்வித்யா தாத்மானம் ராஜவத்ஸதா.

உரை. (ப - ரை.)

தேஹேந்த்ரியமனோபுத்தி ப்ரக்ருதிப்ய: - தேகமும் இந்திரியங்களும் மனசும் புத்தியுமாகிய இவைகளின் ஸ்வரூபத்திலேயன்றும், விலக்ஷணம் - வேறாயும், தத்வ்ருத்திஸாக்ஷிணம் - மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்கிற அந்தக்கரண விருத்திகளுக்குச் சம்பந்தப்படாமலே யறிந்துகொண்டிருக்கிறதாயும், ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, ராஜவத் - அரசனைப்போலே, ஸதா - எப்போதும், வித்யாத் - அறியத்தக்கது.

தாத்பரியம்.

[illegible]த்திலே யரசனுடைய ஆக்கினையினாலே மந்திரி முதலானவர் காரியங்களைச் செய்யும்போது அந்த அரசனானவன் அவர்களுடைய வியாபாரங்களுக்குச் சம்பந்தப்படாமலெப்படி யறிந்துகொண்டிருக்கின்றனோ, அப்படியே, தேகேந்திரிய முதலானவைகள் அந்த ஆத்மாவினுடைய சந்நிதான பலத்தினாலே வியாபித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, ஆத்மாவும் அவைகளுக்குச் சாட்சியாக அறிந்துகொண்டிருக்கிறதென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானவன் சர்வ இந்திரிய வியாபார முடையவனைப்போலே தோன்றிக்கொண்டிருக்க, அவனுக்கு எப்படி நிர்விகாரத்தவஞ் சொல்லக்கூடுமென்று ஆட்சேபம் வருவதினாலே, மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

கசு. வ்யாப்ருதேஷ்விந்த்ரியேஷ்வாத்மா வ்யாபாரீவாவிவேகிநாம்
த்ருஸ்யதேப்ரேஷு தாவத்ஸு தாவந்நிவயதாசசீ. [ம்

உரை. (ப - ரை.)

யதா - எப்படிப்பிரகாரம், அப்ரேஷு - மேகங்களானவை, தாவத்ஸு - (ஓடிக்)கொண்டிருக்கையில், சந்திரனா

வன், ஸாவந்திவாஹநிமொன்போல, த்ருஶ்யதே - பார்க்கப்படுகி றனே, அந்தப் பிரகாரமே, இந்த்ரியைஹ - இந்திரியங்க ளானவை, வ்யாப்ருதைஹ - ஸத்வா (விடயங்களிலே) வியாபி த்துக்கொண்டிருக்கையில், ஆத்மா - ஜீவனானவன், அவிவேகிநாம் - விவேகமில்லாதவர்களுக்கு, வ்யாபாரீவ - வியாபாரஞ் செய்கிறவ னைப்போலவே, த்ருஶ்யதே - பார்க்கப்படுகிறான்.

மேற்கோள்.

இனி, "நீர்விழுந் தொழு வெங்கதிர் தம்மையுங் கின்றது ரைப்பது போலும், கார் விரைந்தோட வோடுகின்றது மதியென்பதுபோலு, மோர்வரு கிரியில் போத ஆன்மாவிற் குடன் முதலிய வுபாதிப், பேர்வருஞ் சேஷ்டைகளை விவகார மென்றறியே" எனப்பிறரு மிவ்வாறு கூறுதல் காண்க.

தாத்பரியம்.

மேகமோடுஞ் சந்திரனோடுவதாய்த் தோன்றுவதுபோல, அஞ் ஞானிகளுக்கு இந்திரிய வியாபாரங்க ளாத்துமாவுக் கில்லாயிருந்து மிருக்கிறதுபோலத் தோன்றுவ தென்பது.

அவதாரிகை.

தேகேந்திரிய மனோபுத்திகளும், ஆத்மாவைப் போலவே சேதந ங்களாக வதிலே யகப்படுகின்ற தென்று ஆக்ஷேபம் வருவதி னாலே மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

உ0. தேஹேந்த்ரியகுணாந்கர்மாண்யமலே ஸச்சிதாத்மநி
அத்யஸ்யந்த்யவிவேகேந கநேநீலதாதிவத்.

உரை. (ப - ரை.)

அவிவேகேந - அவிவேகத்தினாலே, ககநே - ஆகாசத்திலே, நீல தாதிவத் - நீலவர்ண முதலிய குணங்களைப்போல, அமலே - பரிசுத்தமா யிருக்கிற, ஸச்சிதாத்மநி - சச்சிதானந்த ஆத்மாவி னிடத்திலே, தேஹேந்த்ரியகுணாந் - அந்தத் தேகத்தையும் இந்திரியங்களையும், முக்குணங்களையும், கர்மாணி - கருமங்களையும், அத்யஸ்யந்தி - ஆரோபிக்கப் படுகிறான் (அவிவேகி).

விசேஷம்.

இங்கே கர்மங்க ளென்றது ஆகுபெயரினாலே யவற்றின் றொழில்களாகிய வசன முதலிய வெனக் கொள்க.

தாத்பரியம்.

அரூபமாயு மவயவமில்லாமலுமிருக்கிற ஆகாசத்தினிடத்திலே யறிவில்லாதவர்கள், நீலவர்ண முதலிய குணங்களை வைத்துச் சொல் லுகிறதுபோலப் பரமாத்மாவினிடத்திலேயும், எல்லா வுபாதிகளை யு மதனுடைய செய்கைகளையும் அவிவேகத்தினாலே வைத்துச் சொல்லு கிறதேயல்லாமல், இயல்பாக இல்லை யென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவி னிடத்திலே நான் கர்த்தா, நான் போக்தா வென்கிற அநுபவம், எப்போதுந் தோன்றிக்கொண்டேயிருக்க, அதை யில்லை யென்றெப்படிச் சொல்லக் கூடுமென் றாட்சேபம் வருவதினாலே, மேலே யில்லையென்று சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

உக. அஜ்ஞாநாந்மாநஸோபாதேஃ கர்த்ருத்வாதீநிசாத்மநி
கல்ப்யந்தேம்புகதேசந்த்ரே சலநாதியதாம்பஸஃ.

பதவுரை. (ப - ரை.)

அம்புகே - சலத்திலே பிரதிபலித்த தாகிய, சந்த்ரே - சந்திரனிடத்திலே, அம்பனை - சலத்தினுடைய, சலநாதி - அசைவு முதலானவை, யதா - எப்படியோ, (ததா - அப்படியே) அஜ்ஞானாத் - அஜ்ஞானமாகிய, [illegible] - தேசமுதலென்கிற உபாதியினாலே, கர்த்ருத்வாதி - கர்த்தருத்தன்மை முதலாகியவை, ஆத்மநி - ஆத்மாவினிடத்திலே, கல்ப்யதே - கற்பிக்கப்படுகின்.

விசேஷவுரை.

அஜ்ஞானமானது, [illegible]யென்கிற விகாரத்தினாலே நிச்சயிக்கப்பட்டது.

தாத்பரியம்.

சலத்திலே தோன்றிய சந்திரனிடத்திலே சலன முதலானவை இயல்பாகவில்லாமலே தோன்றுவனபோல, ஆத்மாவினிடத்திலே கர்த்தருத்தன்மை முதலியவுமில்லாமலே தோன்றுகின்றன வென்பது.

அவதாரிகை.

காமக்குரோத சுகதுக்காதிகளை யாத்ம தர்மமென்று சொல்லுகிற தார்க்கிக மதத்தைச் சுருதி யுக்தி யநுபவங்களாலே யழிக்கக் கூடாதென்று மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

உ௪. ராகேச்சாஸுகதுக்காதி புத்தௌஸத்யாம் ப்ரவர்த்ததே ஸுஷுப்தௌ நாஸ்தி தந்நாசே தஸ்மாத் புத்தேஸ்து நாத்மந:.

பதவுரை. (ப - ரை.)

ராகேச்சா ஸுக துக்காதி - ஆசக்தி, இச்சை, சுகம், துக்கம் முதலியவெல்லாம், புத்தௌ - புத்தியானது, ஸத்யாம் - (சாக்கிர

சொப்பனங்களில்) இருக்கிறபோது, ப்ரவர்த்ததே - (விஷயங்களிலே) வியாபிக்கின்றது. [illegible] காலத்திலே, தந்நாசே (சுஷுப்தி [illegible]) அந்தப் புத்தியானது (அஜ்ஞானத்திலே) நாசம் வரும்போது, நாஸ்தி - இல்லை, தஸ்மாத் - ஆகையால், புத்தேஸ்து - புத்தியின் தன்மைதான், ஆத்மந: - ஆத்மாவின் தன்மையன்று.

தாத்பரியம்.

காமக் குரோதாதிகளானவை, புத்தி சுஷுத்தியிலே லயப்பட்டபோது இல்லாததினாலே யவை புத்திக்கே யன்றி, ஆத்மாவுக் கில்லையென்பது. இப்படிச் சொன்னதினாலே யாத்மாவுக் குணமுடைன்கிற தார்க்கிக மதத்தைக் கண்டித்தபடி யாயிற்று.

அவதாரிகை.

இப்படிச் சொன்னால் ஆத்மாவுக்குத்தான் ஸ்வரூபமென்னவென்று ஆட்சேபம் வருவதினால், மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

உ௫. ப்ரகாசோர்க்கஸ்ய தோயஸ்ய சைத்யமக்நேர்யதோஷ்ணதா ஸ்வபாவஸ்ஸச்சிதாநந்த நித்யநிர்மலதாத்மந:.

பதவுரை. (ப - ரை.)

அர்க்கஸ்ய - சூரியனுக்கு, ப்ரகாச: - பிரகாசமும், தோயஸ்ய - சலத்துக்கு, சைத்யம் - சீதளமும், அக்நே: - அக்கினிக்கு, [illegible] - உஷ்ணமும், யதா - எப்படியோ, (ததா - அப்படியே) ஆத்மந: - ஆத்மாவுக்கு, சச்சிதாநந்த நித்திய நிர்மலதா - சச்சிதாநந்த நித்திய நிர்மலத் தன்மையானது, ஸ்வபாவ: - இயல்பாகவே யிருக்கின்ற ஸ்வரூபம்.

விரியுரை.

[illegible]க்த நித்தியம் [illegible]த்தன்மை யென்பதல, சத்து என்பது சாக்கிரமுதலிய மூன்றினும் நசியாம லிருப்பதாம்; சித்து என்பது மூவகையவத்தையிற் றோன்றிய விடயங்களை யறிவது; ஆநந்தம் என்பது துக்கநிவிர்த்தி பூர்வகமாகிய சுகம். உவப்பினுக்கு விடையமாந் தன்மை யாகக [illegible] நித்திய மென்பது முக்காலங்களிலும் பாதிக்கப்படா [illegible]. இனி நால்வகையபாவங்களும் புகாம லிருப்ப தென்பாரு [illegible] நிர்மல மென்பது களங்கமற் றிருப்பது [illegible] வகை [illegible] றிருப்ப தென் [illegible]ருமுளர்.

தாத்பரியம்.

சூரியன் முதலிய மூன்றினுக்கும் பிரகாச முதலிய மூன்று மியல்பாதல் போல, ஆத்மாவுக்கும் சத்தாதி மூன்று மியல்பா மென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மா நிர்விகாரியா[illegible], நானறிவே னென்கிற விவகார மெப்படியுண்டாமென்று ஆக்ஷேபம் வருவதினாலே, மேலே [illegible]ரகஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச்லோகம்.

உச. ஆத்மநஸ்ஸச்சிதம்சச்ச புத்தேர்வ்ருத்திரிதித்வயம்
ஸம்யோஜ்யசாவிவேகேந ஜாநாமீதிப்ரவர்த்ததே.

டீகை. (ப - ரை.)

ஆத்மந:- ஆத்மாவினுடைய, ச்சிதம்ச:- சத்ரூபமாயுஞ் சித்ரூபமாயு மிருப்பதினாலே பிரதிவிம்பமும், புத்தே:- புத்தியினுடைய, வ்ருத்தி:- நிச்சய வடிவாகிய வியாபாரமும், இதி-என்கின்ற,

த்வயம் - இரண்டையும், சம்யோஜ்ய - சேர்த்துக்கொண்டு, அவிவேகேந-பேதமையினாலே, ஜாநாமி-அறிகிறே னென்று, ப்ரவர்த்ததே - (விவகாரத்திலே) நடக்கிறான் (சீவன்).

தாத்பரியம்.

சூரியனுடைய கிரணத்தையுங் கண்ணாடியையுஞ் சேர்த்து, அக்கினியை யுண்டுபண்ணினது போல, ஆத்மாவினுடைய பிரதிவிம்பத்தையும் புத்திவிருத்தியையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டமாத்திரமே யுண்டாகின்ற [illegible]ரத்தினாலே; சீவனானவன், நான் அறிகின்றே னென்கிற விவகாரத்திலே நடக்கிறா னென்பது; ஆகவே, ஆத்மாவானவன், புத்தி விருத்தியோடே கூடினால் விகா[illegible] தோன்றுகிறானே, தன்னைத்தானுணர்ந்து கொண்டே நிர்விகாரியா யிருப்பானென் றுணர்ந்து கொள்க.

அவதாரிகை.

மேலே சொல்லிய இந்த அர்த்தத்தையே, பலப்படுத்தியாக வருகிற ச்லோகத்திலேயுந் தெரிவிக்கின்றார்.

ச்லோகம்.

உரு. ஆத்மநோவிக்ரியாநாஸ்தி புத்தேர்போதோநஜாத்விதி
ஜீவஸ்ஸர்வமலந்ஜ்ஞாத்வா கர்த்தாத்ரஷ்டேதிமுஹ்யதி.

டீகை. (ப - ரை.)

ஆத்மந: - ஆத்மாவுக்கு, விக்ரியா - விகாரம், நாஸ்தி - இல்லை. புத்தே: புத்திக்கு, ஜாத்வபி - ஒருபோதும், போத: - அறிவாகிறது, ந - இல்லை. (ததாபி - அப்படியிருந்தாலும்), ஜீவ: - சீவனானவன், ஸர்வம் - (அந்தக்கரணமுதலிய) சமஸ்தத்தையும், ஜ்ஞாத்வா - (ஒன்றாக) பாவித்து, கர்த்தா - செய்கிறவ னென்றும், த்ரஷ்டா - பார்க்கிறவனென்றும், அபிமானிக்கவும், முஹ்யதி-மோகத்தை யடைகிறான்.

தாத்பரியம்.

ஆகாசமானது அகங்கடாதிகளின் மாத்திரமே, அது இவர்க்கிறதும் கடுக்கிறதுமாகிய குணங்கள் தோன்றுவனபோல, ஆத்மாவும் அந்தக் கரணங்களோடே கூடின மாத்திரமே, நான் செய்கிறவன், நான் பார்க்கிறவனென்கிற பிராந்தி தோன்றும் தவிர, இரும்பினுக்கு அந்த ... குணங்களுமில்லாததுபோல, இயல்பாகவே இல்லையென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானவன் இந்திரியங்களைத் தன்னிடத்திலே ஆரோபித்துக்கொண்டு ... துக்கங்களை யடைகிறானென்று மேலே சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

உசு. ரஜ்ஜுஸர்ப்பவதாத்மாநம் ஜீவம் ஜ்ஞாத்வா பயம் வஹேத்
நாஹம் ஜீவ: பராத்மேதி ஜ்ஞாதச்சேந்நிர்ப்பயோ பவேத்.

உரை. (ப - ரை.)

ரஜ்ஜுஸர்ப்பவத் - பழுதையும் பாம்பும்போல, ஆத்மாநம் - ஆத்துமாவை, ஜீவம் - இந்திரியங்களை (போல), ஜ்ஞாத்வா - பிரமித்து, பயம் - பயத்தை, வஹேத் - அடைகிறான். ததா - அப்போது, விவேகே - சுருதி யுக்தி யநுபவ விசாரணையினாலே, அஹம் - நான், நஜீவ:- இந்திரியங்களல்லன். (கிட்டி) (பின்னை) என்னவென்றால், பராத்மேதி - (முத்தியிலேயிருக்கிற) பரமாத்மாவென்று, ஜ்ஞாதச்சேந் - ... நிர்ப்பய:- (தேகாதிகளாலே வருகிற) பயமில்லாதவனும், பவேத் - ஆகலாம்.

தாத்பரியம்.

இருளிலே பழுதையைப் பார்த்தவன் பிராந்தியினாலே பாம்பென்று பயத்தை யடைந்ததுபோல, அஞ்ஞானத்தினாலே ஆத்மாவானவன் தன்னைச் ஜீவனென்று பிரமித்து பயத்தை யடைகிறான். அப்போது சத்வாசனையினாலே விசாரித்து, தான் பரமாத்துமாவென்றறிந்தால் பயமில்லாதவனாவனென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்துமாவானவன் மிகவும் சமீபத்திலிருக்கிற புத்தி முதலிய இந்திரியங்களால் ஏன் அறியப்பட மாட்டானென்று சந்தேகம் வருகிறதினாலே, மேலே இருட்டான த்ருஷ்டாந்தபூர்வமாகச் சமாதானஞ்சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

உஎ. ஆத்மாவபாஸயத்யேகோ புத்த்யாதீநீந்த்ரியாண்யபி
தீபோ கடாதிவத்ஸ்வாத்மா ஜடைஸ்தைர் நாவபாஸ்யதே.

உரை. (ப - ரை.)

ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், ஏக: - (தான்) ஒருவனாக இருந்துகொண்டு, புத்த்யாதீநி - புத்தி முதலாகிய அந்தக்கரணங்களையும், இந்த்ரியாணி - கண் முதலாகிய இந்திரியங்களையும், தீப: - விளக்கானது, கடாதிவத் - கடம் முதலாகிய பாண்டங்களைப் (பிரகாசிப்பிக்கிறது) போல, அவபாஸயதி - பிரகாசிப்பிக்கிறான். ஸ்வாத்மா - (தான் செய்யப்படும் பொருளாகாமல், மற்றவைகளையும் பிரகாசிப்பிக்கப் பண்ணுகிற) தன்னியல்பையுடைய ஆத்துமாவானவன், தை:- அந்த, ஜடை:- (இந்திரியங்கள் முதலாகிய) சடவஸ்துக்களினாலே, ந அவபாஸ்யதே - பிரகாசிப்பிக்கப்படான்.

தாத்பரியம்.

இருட்டிலேயிருக்கிற பாண்டமுதலியவைகளை விளக்கினாலே பிரகாசப்படுகிறதே தவிர, அந்த விளக்கைப் பிரகாசப்படுத்தவில்லை; அதுபோல, இந்திரிய முதலானவை ஆத்துமாவினாலே பிர

காசப்படுகிறதே தவிர, அந்தப் பாத்திரமானவைப் பிரகாசப்படுத்தா தென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மா வானது அகங்காராதிகளாலே பிரகாசப்படாமற் போனால், வேறொரு ஞானத்தினாலே யறியப்படுமோ வென்கின்ற சங்கைவாராதிருக்கிறதிலே, இருஷ்டாந்த பூர்வகமாய், மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

௨அ. ஸ்வபோதே நாந்யபோதேச்சா போதரூபதயாத்மந:
ந தீபஸ்யாந்யதீபேச்சா யதா ஸ்வாத்மப்ரகாசநே.

பதவுரை. (ப - ரை.)

யதா - எந்தப்பிரகாரம், தீபஸ்ய - தீபத்துக்கு, ஸ்வாத்மப்ரகாசநே - தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தின் பிரகாசத்திலே, அந்யதீபேச்சா - வேறொரு விளக்கு வேண்டுமென்கிற இச்சை, ந - இல்லை. (ததா) அந்தப்பிரகாரமே, போதரூபதயா - ஞானவடிவாகிறதினாலே, ஆத்மந: - ஆத்மாவுக்கு, ஸ்வபோதே - தன்னுடைய ஞானத்திலே, அந்யபோதேச்சா - வேறொரு ஞானம் வேண்டுமென்கிற இச்சை, ந - (தேவை) இல்லை.

தாத்பரியம்.

விளக்கைப் பார்க்கிறதற்கு வேறொரு விளக்கு வேண்டியதே இல்லையோ அப்படியே ஆத்மாவை யறிகிறதற்கு மற்றொரு ஞானம் தேவையில்லை யென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானது புத்தி முதலியவைகளாலே தெரியப்படாமற் போமானால் அதை யறிகிறதற்குச் சாதன மென்னவென்கிற சங்கை

வருகிறதிலே அதற்குச் சமாதான பூர்வகமாக, மேலே சிரவணரூப சாதனஞ் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

௨௯. நிஷித்ய நிகிலோபாதீந் நேதி நேதீதி வாக்யத:
வித்யாதைக்யம் மஹாவாக்யைர் ஜீவாத்மபரமாத்மநோ:.

பதவுரை. (ப - ரை.)

நிகிலோபாதீந் - எல்லா உபாதிகளையும், நேதி நேதி - இதுவல்ல இதுவல்ல, இதி - என்கிற, வாக்யத: - (வேத) வாக்கியத்தினாலே, நிஷித்ய - தள்ளிவிட்டு, ஜீவாத்மபரமாத்மநோ: - ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவ்விருவர்களுடைய ஐக்யம் - ஒன்றாந்தன்மையை, மஹாவாக்யை: - மகாவாக்கியங்களாலே, வித்யாத் - அறிந்துகொள்ளத் தக்கது.

விரிவுரை.

ஸ்தூலாதி உபாதிகளாவன: ஸ்தூலத்துவம், கிருசத்துவம். நேதி என்பது: அடுக்கின்ற ஒருசொல். நேதியென்பது: நாம ரூபங்கள் ஒன்றுமில்லையென்பது. ஐக்கிய மென்பது: பேதநிவர்த்தி. மகாவாக்கியமாவது இவைகள் முதலிய நிவிர்த்தி பூர்வகமாகிய அர்த்தங்களைத் தெரிவிக்கிற வாக்கியம்.

தாத்பரியம்.

உலகத்திலே அநேகமான கற்களுடனேயொரு இரத்தினம் இருந்தபோது, பரீட்சிக்கிறவனுடைய சொல்லினாலே யப்பிரகாரமிவை இரத்தினங்களல்லவென்று ஒருவன் அறிந்துகொள்வானோ, அந்தப் பிரகாரமே ஸ்தூல சூக்ஷும காரண வடிவுகளாகிய உபாதிகளோடே கூடியிருந்த ஆத்மாவை யவைகள் [illegible]வென்று, வேதத்திலே சொல்லியிருக்கின்ற பிரகாரம் அறிந்துகொண்ட பிற்பாடு, மகாவாக்கியங்களைப் புத்தி விசேடத்தினாலே பெரிதென்று விவ

காரத்திலே சொன்னபோதைக்கும், அந்தப் பூமி விசேடத்தை நீக்கி விசாரித்தால்; எப்படி நீரென்பதொன்றாகத் தோன்றிப் பெருமை யிருமை யில்லாதே போமோ, அப்படியே ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களுக்குக் கிஞ்சிஞ்ஞத்வ சர்வஞ்ஞத்வ பேதங்கள் விசாரத்திலேயே தவிர, சமுத்திரத்தையிலே யிருக்கிற பரமார்த்தத்திலே யில்லை யென்று, மகாவாக்கியத்திலேயே யறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

[illegible] யறிந்துகொள்ளுந் தன்மையினை [illegible] டியான உபாதிகளை [illegible] அந்த ஆத்மா விளக்கமாட்டாதென்று [illegible] மேலே இரண்டு சுலோகத்தாற் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௩௦. அவித்யகல்பிதம் [illegible] தேஹம் புத்புதவத்ததா
[illegible] தத்விலக்ஷணம்வித்யா தஹம்ப்ரஹ்மேதி நிர்மலம்.

உரை. (ப - ரை.)

த்ருஶ்யம் காணப்படுகின்ற சரீராதி - [illegible] (உபாதி சமூகமானது), அவித்யகல்பிதம் - அவித்தையினாலே கல்பிக்கப்பட்டது. (தஸ்மாத்) அதினாலே, புத்புதவத் - நீர்க்குமிழியைப்போல, க்ஷரம் - நசிக்கின்றது. ஏதத்விலக்ஷணம் - மேலே சொல்லிய தேகேந்திரியங்களைக் காட்டிலும் வேறு [illegible], நிர்மலம் - களங்கமற்றது, ப்ரஹ்ம [illegible] மானது, அகம் - நானென்று, வித்யாத் - அறியத்தக்கது.

தாத்பரியம்.

அவித்தையினாலே கற்பிக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிகள், நீர்க்குமிழிபோலவே நசித்துப் போவதினாலே, இவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபசி, சரை, மரணம், பசி, தாகம், சோகம், மோகம் என்கின்ற

சட்பாவ விகார மில்லாத பிரமமானது, நானே யென்று அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

"பஞ்ச கோசாதி யோகேந" என்ற சுலோகமுதலாக "ஜீவிதம்" என்ற சுலோகமளவுக்கும், வேதாந்தத்தினாலே அபரோட்ச சாக்ஷாத்காரத்தை யுண்டுபண்ணுகிற சிரவண விதியைச் சொல்லி, மேலே ஐந்து சுலோகங்களாலே மனன விதியைச் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௩௧. தேஹாந்யத்வாந்நமேஜந்ம ஜராகார்ஶ்யலயாதய:
ஶப்தாதிவிஷயைஸ்ஸங்கோ நிரிந்த்ரியதயாநச.

உரை. (ப - ரை.)

தேஹாந்யத்வாத் - மூலைத் தேகங்களைக் காட்டிலும் வேறாயிருக்கிறதினாலே, மே - எனக்கு, ஜந்மஜராகார்ஶ்யலயாதய: - பிறப்பு, மூப்பு, இளைப்பு, இறப்பு முதலியவை, நசந்தி - இல்லை. நிரிந்த்ரியதயா - இந்திரியமில்லாதவ னாகையாலே, ஶப்தாதி விஷயை: - சப்த முதலிய தன்மாத்திரைகளோடே, சங்கம் - கூடுகிற அநுபவமானதும் (நாஸ்தி - இல்லை).

தாத்பரியம்.

ஆத்மா சரீரத்தைக் காட்டிலும் வேறானதினாலே சரீரப் பண்புகள் அவனிடத்தி லில்லை யென்றும்; இந்திரிய மில்லாதவனாகையினாலும், ஐம்புல இன்பங்களும் அவனுக்குச் சம்பந்தப்படாததினாலும் நிர்க்குணனென்றும்; அகம் என்கின்ற சொல்லினாலே சொல்லப்படுகிறவனென்றும் மனனஞ் செய்யவேண்டு மென்பது.

அவதாரிகை.

வருகிற சுலோகத்திலே யாத்மாவுக்கு மனமில்லாததினாலே சுக துக்கங்க ளில்லையென்று இடப்படுத்துகின்றார்.

ச்லோகம்.

௧௨. அமனஸ்த்வாக்மே துக்க ராகத்வேஷபயாதய:
அப்ராணோஹ்யமனா: சுப்ர இத்யாதிச்ருதிசாஸனாத்.

டீகை. (ப-ரை.)

அப்ராண: பிராண மில்லாதவன் (என்றும்), அமனா: - மன மில்லாதவன் (என்றும்), சுப்ர:-களங்கமற்றவன் (என்றும்), (சொல்லப்பட்ட) இத்யாதி - இது முதலான [illegible] ச்ருதி சாஸனாத் - வேத விதிப்பிரகாரம், அமனஸ்த்வாத் - மனமில்லாதவ னானபடியினால், மே - எனக்கு, துக்க ராகத்வேஷ பயாதய: - துக்கம், ஆசை, குரோதம், பய முதலியவை, நசந்தி - இல்லை.

தாத்பரியம்.

[illegible] முதலியவை யாத்மாவுக் இல்லையென்று வேதம் சொல்லிய படி யதை நித்தியானந்த சுவரூபமென்று அறிந்துகொள்ள வேண்டிய தென்பது.

அவதாரிகை.

ஆசாரியனுடைய அனுக்ரகத்தினாலே தனக்கு அப்படி சித்தியாகிய அர்த்தத்தை மேலே மூன்று ச்லோகங்களாலே தெரியப்படுத்துகின்றார்.

ச்லோகம்.

௧௩. நிர்குணோ நிஷ்க்ரியோ நித்யோ நிர்விகல்போ நிரஞ்ஜந:
நிர்விகாரோ நிராகாரோ நித்யமுக்தோஸ்மி நிர்மல:.

டீகை. (ப-ரை.)

(அகம் - நான்), நிர்குண:- (புத்தியில்லாததினாலே) குணமற்றவன்; நிஷ்க்ரிய: (இந்திரியமில்லாததினாலே) வியாபாரமற்றவன்; நித்ய:- (அவஸ்தாத்திரயங்களிலே நசிக்காதபடியினாலே) என்று மிருப்பவன்; நிர்விகல்ப:- ([illegible]னமில்லாததினாலே) சங்கற்ப விகற்ப மற்றவன்; நிரஞ்சந:-(ஒன்றினிடத்திலுஞ் சம்பந்தப்படாததினாலே) எங்கும் நிறைந்த பிரகாச சுவரூபி; நிர்விகார: -(இலிங்க தேக மில்லாததினாலே) விகார மற்றவன்; நிராகார: - (அவயவ மில்லாததினாலே) வடிவில்லாதவன்; நித்யமுக்த:-ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாததினாலே) எப்போதும் முக்தி சுவரூபன்; நிர்மல:-அந்தக்கரண விருத்தியில்லாததினாலே களங்கமற்றவன்.

அவதாரிகை.

முன்னே சொல்லியிருந்தவைகளாலே நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆத்ம சொரூபமானது, இன்னு மெப்படி யிருக்குமோ என்று சந்தேகம் வருவதினாலே, மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச்லோகம்.

௧௪. அஹமாகாசவத்ஸர்வம் பஹிரந்தர்கதோச்யுத:
ஸதா ஸர்வஸம:ஸித்தோ நிஸ்ஸங்கோ நிர்மலோசல:.

டீகை. (ப-ரை.)

அகம் - நான், ஆகாசவத் - ஆகாயத்தைப் போலவே, சர்வம் - சமஸ்தப் பிரபஞ்சத்தையும், [illegible] புறத்தும் அகத்தும் வியாபித்திருக்கின்றவனாகிய, அச்யுத:-அழிவில்லாதவன் [illegible] மெனும், சர்வசம:-எவற்றிற்கும் பொதுவாய், ஸித்த:-இருக்கிறவன்; நிஸ்ஸங்க:- சம்பந்த மில்லாதவன்; நிர்மல:-பரிசுத்தமானவன்; அசல:-பரிபூரணனானதினாலே) சலனமற்றவன்.

அவதாரிகை.

இப்படிப்பட்டதற்கு இன்னும் ஆத்ம சொரூபத்தையே தெரிவிக்கின்றார்.

சுலோகம்.

௩௫. நித்யசுத்தவிமுக்தைக மகண்டாநந்தமத்வயம்
ஸத்யம்ஞாநமநந்தம்யத்பரம்ப்ரஹ்மாஹமேவதத்.

பதவுரை. (ப - ரை.)

நித்யசுத்தவிமுக்தைகம்-எப்போதும் பரிசுத்த மோக்ஷ ஸ்வரூபமுடைய தொன்றாகியும், அகண்டாநந்தம் - கண்டப்படாத பேரின்ப வடிவாகியும், அத்வயம் - (தனக்கு) இரண்டாவ தற்றதாகியும், சத்யம் - (காலத்திரயத்திலும்) பொய்யாகாத தாகியும், அநந்தம் - முடிவில்லாத தாகியும் (இருப்பது), யது - எந்த வஸ்துவோ, தது - அப்படிப்பட்டதாகிய, பரம் - ஸ்ரேஷ்டமாகிய, பிரம்ம - சர்வபரிபூரண சுவரூபி, அஹமேவ - நானே (அஸ்மி - ஆனேன்.)

தாத்பரியம்.

மேலே இரண்டு சுலோகங்களிலும் இதிலும் சொல்லியபடி சச்சிதானந்த ஆத்மா நானே யென்று சுருதி யுத்தி யநுபவங்களாலே மநனஞ் செய்யவேண்டு மென்பது.

அவதாரிகை.

பூருவசுலோகங்களிற் சொல்லிய மகத்தை வெகுகாலம் பயிற்சிசெய்தவிடத்திலே முத்தியென்னாகிய பரம புருஷார்த்தஞ் சாதிக்கப்படுமென்பதை விசித்திரமாசக் கதை மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௩௬. ஏவம்நிரந்தரக்ருதா ப்ரஹ்மைவாஸ்மீதிவாஸநா
ஹரத்யவித்யாவிக்ஷேபாந் ரோகாநிவரஸாயநம்.

பதவுரை. (ப - ரை.)

ரஸாயநம்-ஔஷதமானது, ரோகாநிவ-வியாதிகளைப் போக்குதல்போல், ஏவம்-மேலே சொல்லியபடி, (அஹம்-நான்) ப்ரஹ்மைவ -

பிரமமே, அஸ்மி இதி - ஆனேனென்று, நிரந்தரக்ருதா - இடைவிடாமற் செய்யப்பட்ட, வாஸநா - சம்ஸ்காரமானது, அவித்யாவிக்ஷேபாந் - மாயையினாலே யுண்டுபண்ணப்பட்ட ஆவரண விக்ஷேபசக்திகளை, ஹரதி - நசிக்கப்பண்ணுகின்றது.

விரியுரை.

சம்ஸ்காரமென்பது: ஞாபகத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதற்குப் பார்த்ததினாலுங் கேட்டதினாலு முண்டாகின்றதோர் மனப் பண்பு. ஆவரணமென்பது: தன்னைத் தான் பார்த்துக்கொண் டிருந்தபோதைக்கும், அறியாதிருக்கும்படி பேதத்தைத் தன்னிடத்திலே லயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்படியும் பேதத்துக்குக் காரணமா யிருப்பது. இதற்கு நித்திரையே திருஷ்டாந்தம். விக்ஷேபமென்பது: சாக்கிர சொப்பனங்களிலே பேதத்தை யுண்டுபண்ணுகை. இனித் தத்துவங்களிலே தத்தையுந் தானென்னமறைத்த தாவரணம், விடயசுகவிருத்தி விக்ஷேபம், பிரத்தியகாத்மாத் தோன்றிதனுங் கவக்க ஆவரணம், உடம்பேயாகியான் என்றுனை யுணர்த்தல் விக்ஷேபம், பத்தாமவனிலே காணப்படாவென்று மிருபிரான்றி யாவரணம், நீயுமவனிறத்தானென் றுக்கம் விக்ஷேபம் என்று கூறுவாருமுளர்.

தாத்பரியம்.

பிரமமே நானென்று பயிற்சிசெய்த வாசனையானது, ஆவரண விக்ஷேபரூபமாகிய அவித்தையைப் பற்றறநீக்கும்படி முமுக்ஷுவானவன் பாவிக்கவேண்டு மென்பது.

அவதாரிகை.

மேலே சொல்லிய அர்த்தத்தை மநனஞ்செய்தற்பொருட்டுச் சில நியமங்களை விதிக்கச் சொல்லுகின்றார்.

ச்லோகம்.

௩௭. விவிக்ததேசஆஸீநோ விராகோவிஜிதேந்த்ரிய:
பாவயேதேகமாத்மாநம் தமநந்தமநந்யதீ:.

பதவுரை. (ப - ரை.)

விவிக்ததேசே-ஏகாந்தத் தலத்திலே, ஆஸீந:- (முமுக்ஷுவானவன்) இருந்து, விராக:-ஆசை யில்லாதவனாய், விஜிதேந்த்ரிய:- இந்திரியங்களை வென்றவனாகி, அநந்யதீ:- அந்நியத்திலே புத்தியைச் செலுத்தாதவனாகி, ஏகம்-ஒன்றாகியும், அநந்தம்-(தேச கால வஸ்து பரிச்சேத) சூந்யமாகியும், (இருக்கிற) தம் ஆத்மாநம்-அந்த ஆத்மாவை, (ஸ்வயமேவ-நானே யென்று,) பாவயேத் - தியானம் பண்ணவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

இந்த விலக்கணங்களோடு கூடிய ஆத்மாவைத் தானாகவே முமுக்ஷுவானவன் தியானிக்கவேண்டு மென்பது.

அவதாரிகை.

இந்த தோற்றப்பாடாகிய பிரபஞ்சமானது இருக்கிற அவஸ்தையி லிருக்கும்போது எவ்விதம் பாவனை யெப்படிச் சம்பவிக்கு மென்று ஆட்சேபம் வருவதினாலே மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றது.

ச்லோகம்.

௩௮. ஆத்மந்யேவாகிலம் த்ருச்யம் ப்ரவிலாப்ய தியா ஸுதீ:
பாவயேதேகமாத்மாநம் நிர்மலாகாசவத்ஸதா.

பதவுரை. (ப - ரை.)

அகிலம் - ஸமஸ்தமாகிய, த்ருச்யம் - காணப்படுகிற (பிரபஞ்சத்தை) ஸுதீ: - நல்லறிவுடையவன், தியா-அறிவினாலே, ஆத்மநி - ஆத்மாவினிடத்திலே, ப்ரவிலாப்ய - லயிக்கப்பண்ணி, ஏகம் - ஒன்

றாகிய, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, நிர்மலாகாசவத் - களங்கமற்ற ஆகாசம்போல, ஸதா - எப்போதும், பாவயேத் - (நானேயென்று) தியானம் பண்ணவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

தோன்றப்பட்ட வெல்லாப் பொருள்களையும் பிரமத்திலே லயிக்கப்பண்ணி அதுவே தானாகத் தியானம் பண்ணவேண்டு மென்பது.

அவதாரிகை.

நாமரூபக் கிரியைகளாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சமும், அவித்தையினாலே கற்பிக்கப்பட்டதினாலே இல்லையென்று தள்ளிவிட்டு நிறைந்திருக்கிற அகண்டாகார ஸ்வரூபி நானேயென்று [illegible] மென்று மேலே சொல்லுகின்றது.

ச்லோகம்.

௩௯. ரூபவர்ணாதிகம் ஸர்வம் விஹாய பரமார்த்தவித்
பரிபூர்ணசிதாநந்த ஸ்வரூபேணாவதிஷ்டதே.

பதவுரை. (ப - ரை.)

பரமார்த்தவித்-உண்மையாகிய தத்துவ ஞானத்தை யுடையவனானவன், ரூபவர்ணாதிகம்-உருவமும் சாதியு முதலாயுள்ள, ஸர்வம்-எல்லாவற்றையும், விஹாய-தள்ளி, பரிபூர்ணசிதாநந்தஸ்வரூபேண - இடைவறாமல் நிறைந்திருக்கிற ஞாநாநந்த ஸ்வரூபத்தோடே, அவதிஷ்டதே - இருக்கிறான்.

தாத்பரியம்.

பிரமஞானியானவன் பிரபஞ்சத்தோடே கூடாமற் பிரம ஸ்வரூபத்தோடே கூடியிருப்பா னென்பது.

அவதாரிகை.

ஞாத்ராதியாகிய த்ரிபுடிப் பிரத்தியக்ஷம் பிரசித்தமாயிருக்க, ஆத்மாவினிடத்திலே யேகத்துவ பாவனை யெப்படிக் கூடுமென்று ஆக்ஷேபம் வருவதினாலே யதினிடத்திலே யந்தப் பேதங்களில்லையென்று மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௪௦. க்ஞாத்ருக்ஞானக்ஞேயபேத: பரேஆத்மநிவித்யதே
சிதாநந்தைகரூபத்வாத் தீப்யதேஸ்வயமேவதத்.

டீகை. (ப - ரை.)

சிதாநந்தைகரூபத்வாத்-ஏகமாகிய ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்தினாலே, க்ஞாத்ருக்ஞானக்ஞேயபேத:-அறிகிறவனும் அறிவும் அறியப்படுவதுமாகிய இவற்றின் வேறுபாடானது, நவித்யதே-இருப்பதில்லை, தத்-அந்த வஸ்துவானது, ஸ்வயமேவ தனக்குத்தானே, தீப்யதே - பிரகாசிக்கப்படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

அவித்தையினாலே கல்பிக்கப்பட்ட வியாவகாரிகசத்தியே யல்லாமல் பரமார்த்தத்திலே யேகத்துவபாவனை பெறுகின்றத் திரிபுடி. வேறுபாடு இல்லாமலே பரமாத்மா தனக்குத்தானே பிரகாசிக்குமென்பது.

அவதாரிகை.

"விவிக்ததேச ஆஸீந" வென்கிற சுலோகமுதலாக நாலுசுலோகத்தினாலும் யோக நியமங்களை நிதித்யாசநமுகத்தால் சொல்லிச் சித்த ஸ்வரூபத் தியானஞ் செய்ததற்குப் பிரத்தியக்ஷ பலத்தை மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௪௧. ஏவமாத்மாரணௌத்யாந மதநேஸததம்க்ருதே
உதிதாவகதிர்ஜ்வாலா ஸர்வாஜ்ஞானேந்தநம்தஹேத்.

டீகை. (ப - ரை.)

ஏவம் - மேற்சொன்ன பிரகாரம், ஆத்மாரணௌ-அத்தக்காரணமாகிய நீக்கடைக்கோலிலே, தியாநமதநே-தியாநமென்கிற கடைதலானது, ஸததம்-எப்போதும், க்ருதே - (ஸதி) செய்யப்படுகையில், உதிதாவகதிர்ஜ்வாலா - உதித்த அபரோக்ஷ ஞாநமென்கிற ஜ்வாலையானது, ஸர்வாக்ஞாநேந்தநம் - சமஸ்தமாகிய அஞ்ஞாநமென்கிற காஷ்டத்தை, தஹேத் - தகிக்கின்றது.

தாத்பரியம்.

எப்போதும் மநத்தினாலே இடைவிடாமற் செய்கிற தியாநத்தினாலே தோன்றிய அபரோக்ஷ ஞாநமானது சமஸ்த அஞ்ஞாநத்தையும் நசிக்கப்பண்ணுமென்பது.

அவதாரிகை.

ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸ்வகீய ஞானத்தினாலே அவித்தையாற் கற்பிக்கப்பட்ட தேகேந்திரியங்களை நானென்கிற பிரமையானது நீங்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கையில், சத்திய ஞாநாநந்த ஸ்வரூபியாகிய ஆத்மாவானவர், தனக்குத் தானே தோன்றப்படுகிறாரென்று மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௪௨. அருணேநேவபோதேந பூர்வம்ஸந்தமஸேஹ்ருதே
ததஆவிர்ப்பவேதாத்மா ஸ்வயமேவாம்சுமாநிவ.

டீகை. (ப - ரை.)

அருணேநேவ - அருணோதயத்தினாலே போலே, போதேந - ஞானத்தினாலே, பூர்வம் - முன்னாக, ஸந்தமஸே-செறிந்த இருளும் அஞ்ஞாநமும், ஹ்ருதே(ஸதி)-நிவிர்த்திக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில், தத:-அதனாலே, அம்சுமாநிவ - சூரியனைப் போலே, ஆத்மா-

ஆத்மாவானது ஸ்வயமேவ - தனக்குத் தானே, ஆவிர்ப்பவேத் - பிரகாசிக்கும்.

தாத்பரியம்.

அருணோதயத்தினால் இருள் நீங்கிப்போவது போல ஞானத்தினாலே அஞ்ஞானம் நீங்கிப் போகும்; போக, ஆத்மாவானது பிரகாசிக்கு மென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானது, எப்போதும் ஞான ஸ்வரூபியாய்ப் பிரகாசிக்கிறதினாலே, அதை அஞ்ஞானகாலத்திலே யடையக்கூடாது பிற்பாடு ஞானபலத்தினாலேயே அடையவேண்டு மென்று எப்படிச் சொல்லக் கூடுமென்று மாணாக்கன் ஆக்ஷேபம் பண்ணினதினால், மேலே திருஷ்டாந்த முகமாய்ச் சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௪௧. ஆத்மாதுஸததம்ப்ராப்தோ ப்யப்ராப்தவதவித்யயா
தந்நாசேப்ராப்தவத்பாதி ஸ்வகண்டாபரணம்யதா

டீகை. (ப - ரை.)

ஆத்மா - ஆத்மாவானது, ஸததம் - எப்போதும், ப்ராப்தோபி - அடையப்பட்டதான போதைக்கும், அவித்யயா - அஞ்ஞானத்தினாலே, அப்ராப்தவத் - அடையக் கூடாதது போல, (பவதி - ஆகின்றது,) தந்நாசே (ஸதி) - அதற்கு நாசம், உண்டாகையில், ஸ்வகண்டாபரணம் - தன்னுடைய கழுத்திலிருக்கிற ஆபரணமானது, யதா - எப்படியோ, (ததா) அப்படியே, ப்ராப்தவத் - அடையப்பட்டது போலவே - பிரகாசமாய்த் தோன்றுகின்றது.

தாத்பரியம்.

ஒருவன் தன் கழுத்தி லிருந்த ஆபரணத்தை அஞ்ஞானத்தினாலே மறந்து துக்கப்பட்டு, அந்த அஞ்ஞான நீங்கின மாத்திரத்தில்

யதைப் பெற்றதாகச் சந்தோஷித்தது போலப் பரமாத்மாவானது, தன்னைவிட்டு எப்போதும் வேறாகா திருக்க, அஞ்ஞான காலத்திலும் அது நீங்கின காலத்துந் தானவலை வென்றுந் தானென்றுந் துக்கமுந் துக்க நிவிர்த்தியு முண்டா மென்பது. தன்னைவிட் டெப்போதும் வேறாகா திருந்த பிரமத்திற்கு உவமை, “எங்கிறைவ னுளனென்பாய் மனமேயா-னெங்ஙனெனத் திரிவாரின்” எனப் பிறருங் கூறுதல் காண்க.

அவதாரிகை.

இப்பாகமே ஜீவனுக்கு மீசானுக்கும் பேதமிருக்கச் சிவனே பிரமனென்றெப்படிச் சொல்லக் கூடுமென்று ஆக்ஷேபம் வருவதிலே மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௪௨. ஸ்தாணௌ புருஷவத்ப்ராந்த்யா க்ருதாப்ரம்ஹணிஜீவதா
ஜீவஸ்யதாத்விகேரூபே தஸ்மின்த்ருஷ்டேநிவர்த்ததே.

டீகை. (ப - ரை.)

ஸ்தாணௌ - கட்டையிலே, புருஷவத் - புருடன்போல, ப்ராந்த்யா - பிரமையினாலே, ப்ரம்ஹணி - பிரமத்திலே, ஜீவதா - ஜீவத்தன்மையானது, க்ருதா - கல்பிக்கப்பட்டது. ஜீவஸ்ய - ஜீவனுடைய, தாத்விகே - யதார்த்தமான, ரூபே - ஸ்வரூபமானது, த்ருஷ்டே (ஸதி) - பார்க்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில், தஸ்மிந் - அந்தப் பிரமத்திலே, நிவர்த்ததே - தள்ளப்படுகின்றது.

தாத்பரியம்.

இரவிலே கட்டையைப்பார்த்து ஒருவன் கள்ளனென்று பிரமிக்கிறதினாலே அச்சம் நடுக்க முதலியவை யுண்டாகித் தெளிந்தமாத்திரம கட்டையென்று சந்தோஷித்ததுபோலப் பிரமத்தினிடத்

திலே பிராந்தியாகத் தோன்றிய ஜீவத்துவமானது, சுருதி யுக்தி யநுபவங்களாலே நீங்கின பின்பு சிதாகாசமாகவே யிருப்பவனென்பது யாதார்த்திக்கப் படுவானென்பது.

அவதாரிகை.

நான் மனிதன் இவ னென்குமாரனென்று பிரத்தியக்ஷமாகவே தோற்றிக்கொண்டிருக்கையில், நான் மனிதனல்லவென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடு மென்று ஆக்ஷேபம் வருவதினாலே மேலே அதுவும் பிராந்தியென்றே தெரிவிக்கின்றார்.

சுலோகம்.

௨௫. தத்வஸ்வரூபாநுபவா துத்பந்நம்க்ஞாநமஞ்ஜஸா
அஹம்மமேதிசாக்ஞாநம் பாததேதிக்ப்ரமாதிவத்.

டீகை. (௫ - ஸர.)

தத்வஸ்வரூபாநுபவாத் - உண்மையாகிய ஸ்வரூப அநுபவத்தினாலே, உத்பந்நம் - பிறந்ததாகிய, க்ஞாநம் - ஞானமானது, அஞ்ஜஸா - சீக்கிரமாக, அஹமிதி - நானென்றும், மமேதி - என்னுடையதென்றும், (சொல்லப்பட்ட) அக்ஞாநம் - அஞ்ஞானத்தை, திக்ப்ரமாதிவத் - கிழக்கு மேற்குத் தெரியாத பிரமை முதலானதைப் போல, பாததே - போக்குகின்றது.

தாத்பரியம்.

கிழக்கு மேற்குத் தெரியாதவனுக்குச் சூரியனைப் பார்க்கிறதினாலே யந்தப் பிரமை நீங்குவது போல், பதார்த்த அநுபவ விசாரணையினாலே ஜீவப் பிராந்தி நீங்குமென்பது.

அவதாரிகை.

நன்றாய்ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யறிந்தவன் எல்லாம் பிரமத்துக்கு வேறல்ல வென்று ஞானக் கண்ணினாலே காண்கிறானென்று மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௨௬. ஸம்யக்விக்ஞாநவாந்யோகீ ஸ்வாத்மந்யேவாகிலம்ஸ்திதம்
ஏகஞ்சஸர்வமாத்மாநம் ஈக்ஷதேக்ஞாநசக்ஷுஷா. [தம்

டீகை. (ப - ஸூ.)

ஸம்யக் - நன்றாக, விக்ஞாநவாந் - ஆத்மஞான முடையவனாகிய, யோகீ - யோகியானவன், அகிலம் - எல்லாவற்றையும், ஸ்வாத்மந்யேவ - தன்னிடத்திலேதானே, ஸ்திதம் - இருப்பதாகவும், ஸர்வம்ச - (அந்த) எல்லாவற்றையும், ஏகம் - ஒன்றாகிய, ஆத்மாநம் - ஆத்ம ஸ்வரூபமாகிய தானாகவும், க்ஞாநசக்ஷுஷா - ஞானக்கண்ணினாலே, ஈக்ஷதே - பார்க்கிறான்.

தாத்பரியம்.

சந்தேக முதலிய விபரீதபாவனையு மில்லாத ஆத்மஞானியானவன் எல்லாந் தன்னிடத்திலே கட்டப்பட்டதாகவும் தானாகவுமே நோக்கி யாநந்திக்கின்றானென்பது.

அவதாரிகை.

இந்தப் பிரபஞ்சமானது வேறாகவே தோற்றிக்கொண்டிருக்க ஆத்மாவைக் காட்டிலும் வேறல்லவென்று எப்படிச் சொல்லக் கூடுமென்று ஆக்ஷேபம் வருவதினாலும் மேலே காரியகாரணங்களுக்கு அபேதத்தைத் தெரிவிப்பதினாலும் மேலே காரியகாரணஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௨௭. ஆத்மைவேதம் ஜகத்ஸர்வம் ஆத்மநோந்யந்நவித்யதே
ம்ருதோயத்வத்கடாதீநி ஸ்வாத்மாநம்ஸர்வமீக்ஷதே.

டீகை. (ப - ஸ.)

இதம்-இந்த, ஸர்வம் - சமஸ்தமாகிய, ஜகத் - பிரபஞ்சமானது, ஆத்மைவ - ஆத்மாவே, ம்ருதः - மண்ணைப் பார்க்கிலும், கடாதீநி -

கடமுதலியவை யத்வத் - எப்படியோ, (தத்வத் - அப்படியே,) ஆத்மா:- ஆத்மாவைக்காட்டிலும், அந்யத் - இதரமானது, கிம்சந - ஒன்றும், ந - இல்லை, (இதர ஆன்மாவில்லை,) ஸர்வம் - சமஸ்தத்தை யும், ஸ்வாத்மாநம் - தன்னுடைய ஆத்மாவாக, ஈக்ஷதே - பார்க்கிறான்.

தாத்பரியம்.

ஆத்மாவும் நாம ரூபாத்மகமான பிரபஞ்சமும் மண்கட முத லியன போலக் காரண காரியங்களாய் வேறுபடாதிருக்கிறபடியால் ஞானி யானவன் எல்லா வுலகங்களையுந் தானாகவே காண்கிறானென்பது.

அவதாரிகை.

மேலேசொல்லிய பிரகாரம் பிரபஞ்சத்தைத் தானாகக் காண் கிற அவஸ்தைதானே சீவன்முக்தியென்று இனிச்சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

சஎ. ஜீவன்முக்திஸ்ததத்வித்வான் பூர்வோபாதிகுணாந்த்யஜேத் ஸச்சிதாநந்தர்மத்வாத் பேஜேத்ப்ரமரகீடவத்.

டீகை. (ப - ரை.)

வித்வாந் - ஆத்ம ஞானியானவன், பூர்வோபாதிகுணாந் - முன் னிருந்த மூவகை யுடல்களையும் முக்குணங்களையும், த்யஜேத் - (இதியத்) விட்டு நீங்குகிறானென்பது எது உண்டோ, தத் - அது, ஜீவன்முக்தி (ரிதி) - சீவன் முக்தியென்று, (உச்யதே - சொல்லப் படுகின்றது). ஸ:- அப்படிப்பட்ட ஞானி, ஸச்சிதாநந்தர்மத்வாத் - சச்சிதாநந்த முதலிய தர்மத்தினாலே, ப்ரமரகீடவத் - புழுவானது குளவியாகிறது போல, (ப்ரம்ஹ - பிரம ஸ்வரூபத்தை,) பேஜேத் - அடைகிறான்.

தாத்பரியம்.

முமுக்ஷுவானவன் பூர்வதேகாதி [illegible] நீங்குவதே சீவன் முக்தி யென்பதும், அவன் சத்தாதி குணங்களாலே பிரமத்திலே ஐக்கியப்படுகிறானென்பதும் ஆம்.

அவதாரிகை.

எப்போதும் சுக ஸ்வரூபியாயிருக்கிறான் முமுக்ஷுவென்று மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

சஅ. தீர்த்வா மோஹார்ணவம்ஹத்வா ராகத்வேஷாதிராக்ஷ ஸாந் யோகீசாந்திஸமாயுக்த ஆத்மாராமோவிராஜதே. [லோக

டீகை. (ப - ரை.)

யோகீ - ஆத்ம ஞானியானவன், மோஹார்ணவம் - ஆசையாகிய கடலை, அஞ்ஞானமாகிய சேதுபத்தினாலே, தீர்த்வா - கடந்து, ராகத்வேஷாதிராக்ஷஸாந் - ராகத்வேஷாதிகளாகிய அர க்கர்களை, ஹத்வா - கொன்று, சாந்திஸமாயுக்த - சாந்தமாகிய ஸ்திரீ யோடே கூடினவனாய், ஆத்மாராம:- ஆத்மாவினிடத்திலே சித்த முடையவனாக, (இராமனாக) விராஜதே - பிரகாசிக்கிறான்.

தாத்பரியம்.

இராமன் கடலைக் கடந்து அரக்கரைக் கொன்று சீதையை உடன்கொண்டு அயோத்தியிலே பிரகாசித்தது போல ஞானியானவன் ஞானத்தினாலே மோகத்தைக் கடந்து இராகத்வேஷாதிகளை நாசஞ் செய்து சாந்தியோடே கூடி ஆத்மாவினிடத்திலே சித்தமுடையவ னாகப் பிரகாசிக்கிறானென்பது.

அவதாரிகை.

ஜீவன் முக்த லக்ஷணத்தை மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௫௦. பாஹ்யாநித்யஸுகாஸக்திம் ஹித்வாத்மஸுகநிர்வ்ருத:
கடஸ்ததீபவச்சஸ்வ தந்தரேவப்ரகாசதே.

டீகை. (ப - ரை.)

பாஹ்யாநித்ய ஸுகாஸக்திம் - அநித்தியமாகிய புற இந்திரிய சுக இச்சையை, (வெளிப்பட்ட நிலையில்லாத புலவின்பங்களி னிச்சையை) ஹித்வா-கடிந்து, ஆத்மஸுகநிர்வ்ருத: - ஆத்மசுகத்தினாலே விரக்தியுடைத்தவனாகி, சஸ்வத் - எப்பொழுதும், கடஸ்ததீபவத் - குடத்திலே யிருக்கிற விளக்கைப்போல, அந்தரேவ - [illegible] தானே; பிரகாசதே - பிரகாசிக்கிறான்.

தாத்பரியம்.

எல்லாவிடய சுகங்களையும் வெறுத்து நித்தியானந்தத்தை விரும்பித் தனக்குள்ளே தானே பிரகாசிக்கிறானென்பது.

அவதாரிகை.

இங்கே மேற்சொல்லியபடி ஜீவன் முக்தனாகவே பிராரப்தம் புசிக்கிறவனிருக்கும் இருப்பது எப்படியென்று மாணாக்கன் கேட்கவிருக்கிறதினாலே இப்படியென்று மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௫௧. உபாதிஸ்தோபிதத்தர்மை ரலிப்தோவ்யோமவந்முநி:
ஸர்வவிந்மூடவத்திஷ்டே தஸக்தோவாயுவச்சரேத்.

டீகை. (ப - ரை.)

முநி:- துறவியாகிய (ஆத்மஞானியானவன்), உபாதிஸ்தோபி - மூவகைத் தேக உபாதிகளிலே (சாக்ஷியாக) இருந்தபோதைக்கும் வ்யோமவத் ஆகாசத்தைப்போல, தத்தர்மை:- அந்த உபாதி தர்மங்களாலே, அலிப்த:- கூடாமலிருக்கிறவனென்று, (பாவனை)மனனஞ்செய்ய வேண்டியது. ஸர்வவித்பி - சமஸ்தத்தையும் அறிந்திருந்த போதைக்கும், மூடவத்-மூடனைப் போலவே, திஷ்டேத் - (தான்) இருக்க வேண்டியது. அசக்த:- (தானே வந்த போகங்களிலும்) ஆசை யில்லாதவனாகி, வாயுவத் - காற்றைப் போல, சரேத்-(தான்) சஞ்சரிக்கவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

ஆத்ம ஞானியானவன் தானெல்லா வுபாதிகளிலுங் கலந்திருந்தாலும், ஆகாசத்தைப்போல ஒன்றிலு மொட்டாதவனாகவும், எல்லாவற்றையு மறிந்திருந்த போதைக்கு மொன்றையு மறியாதவனாகவும், போகங்களிலே யிச்சை யில்லாமற் காற்றைப் போலவே சஞ்சரிக்கிறவனாகவு மிருக்கவேண்டு மென்பது.

அவதாரிகை.

மூவகை யுடல்களும் நசித்துப் போனபின்பு விதேக கைவல்ய மெப்படி யிருமென்று ஆசங்கை வருகிறதினாலே மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௫௨. உபாதிவிலயாத்விஷ்ணௌ நிர்விசேஷம்விசேந்முநி:
ஜலேஜலம்வியத்வ்யோம்னி தேஜஸ்தேஜஸிவாயதா.

டீகை. (ப - ரை.)

ஜலே - நீரிலே, ஜலம் - நீரும், வ்யோம்னி - ஆகாசத்திலே, வியத் - ஆகாயமும், தேஜஸி - அக்கினியிலே, தேஜ: - அக்கினியும், யதா - எப்படியோ, (ததா - அப்படியே), உபாதிவிலயாத் - உபாதி நாசத்தினாலே, முநி: - பற்றற்ற ஞானியானவன், விஷ்ணௌ - வியாபக ஸ்வரூபியாகிய பிரமத்திலே, நிர்விசேஷம் - பேதமில்லாமல் விசேத் - ஐக்கியமாக வேண்டியது.

தாத்பரியம்.

ஆகாசு முதலியவைகளினிடம் மூன்றுங் கலந்தபோ தெப்படிப் பேதந் தெரியவில்லையோ, அப்படியே பற்றற்ற ஞானியானவன் மூவகைத் தேக வுபாதிகளைவிட்டுப் பிரமத்திலே ஐக்கியமாக வேண்டு மென்பது.

அவதாரிகை.

எல்லாவற்றிலு மூர்ந்த பிரமத்தை மேலே மூன்று சுலோகங்களாலே தடஸ்த லக்ஷணமுடையதாகச் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௫௩. யல்லாபாந்நாபரோலாபோ யத்ஸுகாந்நாபரம்ஸுகம்
யத்ஞாநாந்நாபரம்ஞாநம் தத்ப்ரஹ்மேத்யவதாரயேத்.

(டீகை. (பத - ரை.)

யல்லாபாத் - எந்த லாபத்தைக் காட்டிலும், அபரஃ - வேறே (அதிக)மான, லாபஃ - ஆதாயமானது, ந - இல்லையோ, யத்ஸுகாத் - எந்தச் சுகத்தைக்காட்டிலும், அபரம் - வேறே (அதிக)மான, ஸுகம் - ஆநந்தமானது, ந - இல்லையோ, யத்ஞாநாத் - எந்தஞானத்தைக்காட்டிலும், அபரம் - வேறே (அதிக)மான, ஞாநம் - ஞானமானது, ந - இல்லையோ, தத் - அது, ப்ரஹ்மேதி - பிரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டியது.

சுலோகம்.

௫௪. யத்த்ருஷ்ட்வா நாபரம் த்ருஶ்யம் யத்பூத்வா ந புநர்பவஃ
யத்ஞாத்வா நாபரம்ஜ்ஞேயம் தத்ப்ரஹ்மேத்யவதாரயேத்.

(டீகை. (பத - ரை.)

யத் - எதை, த்ருஷ்ட்வா - (தானாக)ப் பார்த்தபின்பு, அபரம் வேறே, த்ருஶ்யம் - பார்க்கத்தக்கது, ந - இல்லையோ, யத் - எதுவாக

பூத்வா - ஆனபின்பு, புநஃ - மறுபடி, பவஃ - பிறப்பு, ந - இல்லையோ, யத் - எதை, ஞாத்வா - (தானாக) அறிந்த பின்பு, அபரம் - வேறே, ஜ்ஞேயம் - அறியத்தக்கது, ந - இல்லையோ, தத் - அது, ப்ரஹ்மேதி - பிரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டியது.

சுலோகம்.

௫௫. திர்யகூர்த்வமதஃபூர்ணம் ஸச்சிதாநந்தமத்வயம்
அநந்தம்நித்யமேகம் யத் தத்ப்ரஹ்மேத்யவதாரயேத்.

(டீகை. (பத - ரை.)

திர்யக் - குறுக்காகவும், ஊர்த்வம் - மேலாகவும், அதஃ - கீழாகவும், பூர்ணம் - நிறைந்திருப்பதாயும், ஸச்சிதாநந்தம் - சச்சிதாநந்தமானதாகியும், அத்வயம் - இரண்டற்றதாகியும், அநந்தம் - முடிவில்லாததாகியும், நித்யம் - எப்பொழுது மிருக்கிறதாகியும், ஏகம் - ஒன்றாயும், (இருக்கிறது) யத் - எது உண்டோ, தத் - அது, ப்ரஹ்மேதி - பிரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

இந்த மூன்று சுலோகங்களிலுஞ் சொல்லியபடி யிருப்பது எதுவோ, அதுவே பிரமமென்று நிச்சயிக்க வேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரமத்துக்கு அந்நியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளை அசத்துக்களென்று தள்ளுகின்ற வுபநிஷத்துகளாலே பிரமமானது காட்டப் படுகிற மார்க்கத்தை மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

௫௬. அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேண வேதாந்தைர்லக்ஷ்யதேவ்யயம்
அகண்டாநந்தமேகம்யத் தத்ப்ரஹ்மேத்யவதாரயேத்.

அநத்வியாவ்ருத்திரூபேண - பிரமத்துக்கு அந்நியமாயிருக்கிற (தேகேந்திரியாதி)களை நிஷேதித்தென்று தள்ளுகிற பிரகாரம், வேதாந்தை: - உபநிடதங்களாலே, அவ்யயம் - நாசமில்லாத தாகியும், அகண்டாநந்தம் - இடைவிடாத ஆநந்தமாகியும், ஏகம் - ஒன்றாகியும், (இருக்கிறது) யத் - எது லக்ஷ்யதே - காட்டப்படுகின்றதோ, தத் - அது, பிரஹ்மேதி - பிரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டியது.

தாத்பரியம்.

இவ்விதமாக உபநிடதங்களாலே காட்டப்படுகின்றது எதுவோ அதுவே பிரமமென்றறியவேண்டு மென்பது.

அவதாரிகை.

பிரமன் முதலியோரும் அகண்டாநந்தமுடையவர்களென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் பதவியை விரும்புகிறவர்களும், அநேகம் தபஸ்யாதிகளைச் செய்கிறார்கள். அவர்களெல்லாரும் அகண்டாநந்த ஸ்வரூபிகளாக ஏனாக்கூடாதென்று ஆக்ஷேபம் வருவதினாலே மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

ருஎ. அகண்டாநந்தரூபஸ்ய தஸ்யாநந்தலவாச்ரிதா:
ப்ரஹ்மாத்யாஸ்தாரதம்யேந பவந்த்யாநந்திநோலவா:.

பதவுரை. (ப - ரை.)

தஸ்ய - அப்படிப்பட்ட அகண்டாநந்த ரூபஸ்ய - இடையறாத ஆநந்த வடிவாகிய ஆத்மாவினுடைய, ஆநந்தலவாச்ரிதா: - ஆநந்த அல்ப பாகத்தை யநுசரித்திருக்கிற, ப்ரஹ்மாத்யா: - பிரம விஷ்ணு முதலானவர்கள், தாரதம்யேந: - ஏற்றக் குறைச்சலினாலே, ஆநந்திந: - ஆநந்தமுடையவர்களாகவும், லவா: - அல்ப ஸ்வரூபிகளாகவும், பவந்தி - ஆகிறார்கள்.

தாத்பரியம்.

சாகரத்தை யநுசரித்திருக்கிற நதிமுதலியவைகள் அந்தச் சாகரத்தினுடைய அல்பசலத்தைக் கொண்டிருப்பதினாலே யல்ப வடிவுகளையும் பெற்றிருத்தல்போல, இடையறாத ஆநந்தவடிவாகிய பிரமத்தினுடைய ஆநந்த அல்ப பாகங்களைக் கொண்டிருக்கிற பிரம விஷ்ணு முதலாகியவர்களும் அல்ப வடிவுகளை யுடையவர்களாகவிருக்கிறார்களென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானது தேகேந்திரியாதிகளிலே மிகவும் பாசை யுடையதாயிருக்கிறதினாலே ஆத்மா மிகவும் அவைக்கு அன்னியனென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடுமென்று ஆக்ஷேபம் வருவதினாலே மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

ருஅ. தத்யுக்தமகிலம்வஸ்து வ்யவஹாரஸ்ததந்வித:
தஸ்மாத்ஸர்வகதம்ப்ரஹ்ம க்ஷீரேஸர்பிரிவாகிலே.

பதவுரை. (ப - ரை.)

அகிலம் - சமஸ்தமாகிய, வஸ்து - பதார்த்த மயமாகிய பிரபஞ்சமானது, தத்யுக்தம் - அந்தப் பிரமத்தோடே சேர்ந்திருக்கின்றது. வ்யவகார: - லௌகிக வியவகாரமும், ததந்வித: - அந்த ஞானஸ்வரூபியாகிய ஆத்மாவோடே சேர்ந்திருக்கின்றது. தஸ்மாத் - அதினாலே, ப்ரஹ்ம - பிரமமானது, அகிலே - சமஸ்தமாகிய, க்ஷீரே - பாலிலே, ஸர்பிரிவ - நெய்யைப் போலவே, ஸர்வகதம் - எங்கும் வியாபித்திருக்கின்றது.

தாத்பரியம்.

பாலிலே நெய்யானது எங்கும் வியாபித்து நிறைந்திருந்தது போலே பிரமமானது எல்லாப் பொருள்களிலு மெல்லா விகாரத்

களிலும் நிறைந்திருக்கின்றதென்பது. இதனாலே எல்லாருக்கும் கெம் மிகவும் ஆசைக்கு ஸ்பதமானதுபோல ஆத்மாவும் ஆசைக்கு மிக வும் ஆஸ்பதமென்று கருதிக்கொள்க.

அவதாரிகை.

பிரமமானது எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருக்கின்றதென்பதை யெப்படித் தெரிந்து கொள்ளலாமென்று சங்கை வருவதினாலே தேகேந்திரியாதிகளை நியதி கழிக்கிறதினாலே சேஷித்து நின்றதே யென்று மேலே சொல்லுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

௫௯. ஸ்தூலம் அனண்வஹ்ரஸ்வ மதீர்க்கமஜமவ்யயம்
அரூபகுணவர்ணாக்யம் தத்ப்ரஹ்மேத்யவதாரயேத்.

டீகை. (ப-வி.)

அஸ்தூலம் - ஸ்தூலமாகாததாயும், அநணு - அணுவாகாததாயும், அஹ்ரஸ்வம் - குறுக்கமாகாததாயும், அதீர்க்கம் - நீளமாகாததாயும், அஜம் - பிறப்பில்லாததாயும், அவ்யயம் - நாசமில்லாததாயும், அரூபகுணவர்ணாக்யம் - உருவும் குணமும் சாதியும் நாமமில்லாததாயும், (இருக்கிறது யத் - எது, அஸ்தி - உண்டோ) தத் - அது, ப்ரஹ்ம இதி - பிரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டும்.

தாத்பரியம்.

இதனாலே விலக்கப்பட்ட தன்மைகளில்லாமற் சேஷித்து நின்றதே பிரமமென்று நிச்சயிக்க வேண்டுமென்பது.

அவதாரிகை.

பிரம ஞானமானது தீபம்போல ... படியு ... றின்று ... களாலே பிர... ஸ்வரூபத்தையே சொல்லுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

௬௦. யத்பாஸாபாஸதேர்க்காதி பாஸ்யையர்யத்து பாஸ்யதே
யேந ஸர்வமிதம்பாதி தத்ப்ரஹ்மேத்யவதாரயேத்.

டீகை. (ப-ரை.)

யத்பாஸா - எந்தப் பிரகாசத்தினாலே, அர்க்காதி - சூரியன் முதலியவெல்லாம், பாஸதே - பிரகாசிக்கின்றதோ, பாஸ்யை: - பிரகாசிக்கத்தக்க (வஸ்து) க்களாலே, யத்து - எதுவானது வென்ன, நபாஸ்யதே - பிரகாசிக்கப்படாதோ, யேந - எதினாலே, இதம் ஸர்வம் - எல்லாப் பிரபஞ்சமும், பாதி - பிரகாசிக்கின்றதோ, தத் - அது, ப்ரஹ்ம இதி - பிரமமென்று, அவதாரயேத் - நிச்சயிக்கவேண்டும்.

அவதாரிகை.

அக்கினியோடே கூடிய இரும்பின் டிருஷ்டாந்தத்தினாலே மேலே பிரம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

௬௧. ஸ்வயமந்தர்பஹிர்வ்யாப்ய பாஸயந்நகிலஞ்ஜகத்
ப்ரஹ்மப்ரகாஸதே வஹ்நி ப்ரதப்தாயஸபிண்டவத்.

டீகை. (ப-ரை.)

வஹ்நிப்ரதப்தாயஸபிண்டவத் - அக்கினியாலே மிகவும் வேகப்பட்ட இரும்பு உண்டைபோல, ப்ரஹ்ம - பிரமமானது, அந்தர் பஹி: - அகமும் புறமும், வ்யாப்ய - வியாபித்து, அகிலம் - சமஸ்தமாகிய, ஜகத் - பிரபஞ்சத்தை, பாஸயந் - பிரகாசிக்கச் செய்து கொண்டு, ஸ்வயம் - தனக்குத்தானே, ப்ரகாஸதே - பிரகாசிக்கின்றது.

அவதாரிகை.

பிரமத்துக்கு வேறாகத் தோற்றுபவை யெல்லாம் அசத்தென்று மேலே திருஷ்டாந்த முகமாகச் சொல்லுகின்றார்.

ச்லோகம்.

௬௨. ஜகத்விலக்ஷணம்ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மணோऽந்யந்நகிஞ்சந
ப்ரஹ்மாந்யத்பாதிசேந்மித்யா யதாமருமரீசிகா.

டீகை. (ப-ரை.)

ப்ரஹ்ம - பிரமமானது, ஜகத் விலக்ஷணம் - பிரபஞ்சத்துக்கு வேறு, ப்ரஹ்மண:- பிரமத்தைவிட, அந்யத் - இதரமானது, கிஞ்சந - எதுவும், ந - இல்லை, (அந்த பிரபஞ்சமானது) ப்ரஹ்மாந்யத் - பிரமத்துக்கு வேறாக, பாதிசேத் - பிரகாசித்ததானால், மருமரீசிகா - கானற்சலமானது யதா - எப்படியோ, (தத்-அப்படியே)மித்யா - மித்யையாம்.

தாத்பரியம்.

கானலில் தோற்றுகிற சலங் கானலைவிட்டு வேறாகாமலும், அந்தச் சலங் கானலாகாமலு மிருப்பதின் அபாவமேயோ, அப்படியே பிரமத்திலே தோற்றுகிற பிரபஞ்சமும் பிரமத்தைவிட்டு வேறாகாமலும் பிரபஞ்சம் பிரமமாகாமலும் பொய்யா மென்பது.

அவதாரிகை.

இன்னு மிந்தப் பொருளையே யுறுதிப்படும் பொருட்டு மேலே சொல்லுகின்றார்.

ச்லோகம்.

௬௩. த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதே யத்யத்ப்ரஹ்மணோऽந்யந்நதத்பவேத்
தத்வஜ்ஞாநாச்சதத்ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்தமத்வயம்.

டீகை. (ப-ரை.)

யத்யத் - எந்த எந்த வஸ்துவானது, த்ருஶ்யதே - பார்க்கப்படுகின்றதோ, ஶ்ரூயதே - கேட்கப்படுகின்றதோ, தத் - அதெல்லாம், தத்வஜ்ஞாநாச்ச - யதார்த்த ஞானத்தினாலேயே, ஸச்சிதாநந்தம் - சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபமாயும், அத்வயம் - ஏகமாயும், (இருக்கிற)

தத் - அந்த, ப்ரஹ்ம - பிரம ஸ்வரூபமே, ப்ரஹ்மண: - பிரமத்தைக் காட்டிலும், அந்யத் - வேறாக, நபவேத் - ஆகமாட்டாது.

தாத்பரியம்.

பார்க்கப்படுபவை, கேட்கப்படுபவை முதலிய சமஸ்தமும் பிரம ஸ்வரூபமே. அதுதவிர வேறில்லை.

அவதாரிகை.

பிரமமெங்கும் நிறைந்திருக்குமானால் அஞ்ஞானநேத்திரத்துக்கு ஏன் காணப்படமாட்டாதென்று ஆக்ஷேபம் வருவதினாலே மேலே திருஷ்டாந்த முகமாகச் சமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச்லோகம்.

௬௪. ஸர்வகம்ஸச்சிதாத்மாநம் ஜ்ஞாநசக்ஷுர்நிரீக்ஷதே
அஜ்ஞாநசக்ஷுர்நேக்ஷேத பாஸ்வந்தம்பாநுமந்தவத்.

டீகை. (ப-ரை.)

ஜ்ஞாநசக்ஷு: - ஞானமாகிய கண்ணுள்ளவன், ஸர்வகம் - ஸமஸ்தத்திலும் வியாபித்திருக்கின்ற, ஸச்சிதாத்மாநம் - சச்சிதானந்த ஸ்வரூபாத்மாவை, நிரீக்ஷதே - (தானாகப்) பார்க்கிறான்; அஜ்ஞாநசக்ஷு: - அஞ்ஞானநேத்திரமுள்ளவன், பாஸ்வந்தம் - பிரகாசிக்கின்ற, பாநும் - சூரியனை, அந்தவத் - குருடனைப் போலவே, நேக்ஷேத - பார்க்கமாட்டான்.

தாத்பரியம்.

சூரியன் குருடனுக் கெப்படிக் காணப்படமாட்டானோ, அப்படியே பிரமமும் எங்கும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் அஞ்ஞானிக்குக் காணப்படமாட்டாது; ஞானிக்கே காணப்படுமென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மா [illegible] பலமுள்ளவனானாலும் சிரவணாதி அப்பியாசத்தை விட்டு விடுவானாகில் அஞ்ஞானி யாகிவிடுவான். அது சொல்லாமலே

யடித்கடைசிரவணாதிப் பழக்கஞ் செய்துகொண்டேயிருக்கவேண்டு மென்று மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

க௫. ஸ்ரவணாதிபிருத்தீப்த ஞ்ஞாநாக்நிபரிதாபித:
ஜீவஸ்ஸர்வமலாந்முக்த: ஸ்வர்ணவத்த்யோததேஸ்வயம்.

டீகை. (பதஞ்.)

ஸ்ரவணாதிபி: - (மேலே சொல்லிய) சிரவணாதிகளாலே உத்தீப்த ஞ்ஞாநாக்நி பரிதாபித: - விருத்தியும் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஞான அக்கினியினாலே மிகவும் வெதுப்பப் பட்டவனாகிய, ஜீவ: - பிரத்திய காத்மாவானவன், ஸர்வமலாத் - ஸகலவிதமான அஞ்ஞானத்திலே நின் றும் முக்த: - நீக்கப்பட்டவனாய், ஸ்வர்ணவத் - பொன்னைப்போல ஸ்வயம் - தனக்குத்தானே [illegible] த்யோததே - பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிறான்.

தாத்பரியம்.

[illegible] போடுகிறதினாலே பொன் களங்கமற்று மிகவும் பிரகாசிப்பதுபோல ஆத்மாவானவன் ஞானாக்கினியினாலே அஞ்ஞான நீங்கித் தனக்குத்தானே பிரகாசிப்பானென்பது.

அவதாரிகை.

இந்தப்பிரகாரம் பிரத்தியகாத்மாவானவன் பிரமமயமாயிருக் கிற அந்தக்கரண விருத்தியிலே பிரதிபலித்தவனாகித் தன்னை மூடி யிருந்த அஞ்ஞானத்தை நசிக்கப்பண்ணிக்கொண்டு, சூரியனைப்போல வே யெல்லாப் பொருள்களையும் பிரகாசிக்கப் பண்ணிக்கொண்டு தனக்குத்தானே பிரகாசிக்கிறானென்று மேலே சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

க௬. ஹ்ருதாகாசோதிதோஹ்யாத்மா போதபாநுஸ்தமோபஹ்ருத்
ஸர்வவ்யாபீ ஸர்வதாரீ பாதிஸர்வம்ப்ரகாசதே. ஹ்ருத்

டீகை. (பதஞ்.)

ஹ்ருதாகாசோதித: - இருதயமென்கிற ஆகாசத்திலே உதித்தவ னாகியும், தமோபஹ்ருத் - அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறவனாகியும், ஸர்வவ்யாபீ - எல்லாவற்றையுந் தரித்துக்கொண்டவனாயும், (இரு க்கிற) ஆத்மா - பிரத்தியகாத்மாவானவன், போதபாநு: - ஞான சூரிய [illegible] - பிரகாசிக்கிறான். ஸர்வம் - சமஸ்தத்தையும், ப்ரகாச [illegible] பிரகாசிக்கவும் பண்ணுகிறானன்றோ?

தாத்பரியம்.

சூரியனானவன் அந்தகாரத்தைப் [illegible] ஆகாசத்திலே பிரகா சிப்பதுபோல ஆத்மாவானவன் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிப் பிரம் [illegible] கார அந்தக்கரண விருத்தியிலே பிரகாசித்து, காண்பான் காண [illegible] பொருள் காட்சியென்னும் [illegible] யிழந்து, சச்சிதானந்தப் பிரமமே தானாகிச் சர்வ [illegible] பூரணனாகவுஞ் சமஸ்தத்துக்கும் ஆதாரமாகவும் எல்லாப் [illegible] பொருள்களையும் விளக்குகிறவனாகவும் இருக்கிறானென்பது.

அவதாரிகை.

ஆத்மஞானத்தையடைகிற பாவ நிவிர்த்திக்காகத் தீர்த்தயாத் திரை முக்கியமாகச் செய்யவேண்டியதென்பவர்களை விலக்கி, ஆத்ம தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்கள் ஒன்றுஞ் செய்யவேண்டிய தில்லை; அந்தப்பாவ மெவ்வளவு மொட்டாதென்று மேலே சொல்லு கின்றார்.

சுலோகம்.

கஎ. திக்தேசகாலாத்யநபேக்ஷ்யஸர்வகம் சீதாதிஹ்ருந்நித்ய ஸுகம்நிரஞ்ஜநம், யஸ்ஸ்வாத்மதீர்த்தம்பஜதேவிநிஷ்க்ரிய: ஸஸர்வவித்ஸர்வகதோம்ருதோபவேத்.

டீகை. (ப-ரை.)

[illegible]ஷ்கிரியஃ-எல்லாக் கருமங்களையும் விட்ட, யஃ - எந்தச் சந்நியாசியானவன், [illegible]காலாதி - திசை யிடங் கால முதலியதை, அப்பேக்ஷ்ய - இச்சியாமல், ஸர்வகம் - எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கின்றதாகியும், [illegible]ஷ்ணம் - சீத உஷ்ணாதி தொந்த துக்கங்களைப் போக்குகின்றதாகியும், நித்யஸுகம் - நித்தியாநந்த [illegible]ருப மானதாகியும், நிரஞ்ஜநம் - இடையறாத பிரகாச ஸ்வரூ[illegible]யிருக்கிற, ஸ்வாத்ம தீர்த்தம் - தன்னுடைய ஆத்மாவாகிய தீர்த்தத்தை, பஜதே - அடைகின்றானோ, ஸஃ - அவன், ஸர்வகதஃ - சர்வபரிபூரணனாகியும், அ[illegible] - ஜநந மரண மில்லாத நித்திய ஸ்வரூபனாகியும், பவேத் - ஆ[illegible].

தாத்பரியம்.

புறத்திலுள்ள வெவ்வேறு புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்வது அந்தப் பலனை விருப்பிக்க மறுபடியுஞ் சனனாதி துக்கங்களை [illegible]க்கவேண்டி யாதலால் அவற்றை யிச்சியாமலே ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகா சார்யவர்ய ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாத ஸத் குருஸ்வாமிகள் அநுக்ரகம் பண்ணின இந்த ஆத்மபோத மென்கிற வேதாந்த நூலிலே சொல்லிய ஆத்ம தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநம் பண்ணினவன்: ஜநந மரண மில்லாத நித்யாநந்த ஸ்வரூபனாகியுஞ் சர்வ பரிபூரணனாகியு மிருப்பா னென்பது.

ஆத்ம[illegible] நூல்

முற்றிற்று.

553[illegible]

புத்தக விளம்பரம்.

	ரூ.	அ.
பிரபுலிங்கலீலை உரையுடன்	2	8
கைவல்ய நவநீதவிருத்தியுரை	1	4
வேதாந்த சூளாமணி விருத்தியுரை	1	4
தத்துவநிஜாநுபோகசாரம்	1	0
சிவமதசித்தாந்த விளக்கவினாவிடை	0	12
[illegible] விவேகம் உரையுடன்	0	12
வாசுதேவமனனம்	0	1[illegible]
பிரத்தியட்சாநுபூதிவிளக்கம்	0	[illegible]
வேதாந்த இலக்கணம்	0	8
சிவஞானபோதம் உரையுடன்	0	8
[illegible]காரியமகாவாக்கியம் உரையுடன்	0	[illegible]
[illegible] சுவாநுபூதிவிளக்கம் ...	0	6
[illegible]சாரம் உரையுடன்	0	[illegible]
சதப்பிரகரணம்	[illegible]	6
உபதேச விருத்தியுரை	[illegible]	[illegible]
வேதாந்தஸாரம்	0	4
ஞானவாசிட்டத்திரட்டு	0	3
சுகர் கைவல்யம்	0	2
ஆத்மபோதம்.	0	4

விற்கிறவர்:
ப. முத்துகிருஷ்ணசெட்டியார்,
[illegible], ஜெனரல் [illegible] ரோட்டு,
கேப்பேரி, சென்னை.

வெளிநாட்டார் V. P. Post மூலமா யிவரிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

(ஸத்குரு. சச்சிதானந்தசுவாமிகள் தர்மபரிபாலன துரையார் உத்திரவின்படி)

சென்னை,
செப்டம்பர் மீ
1896.

ப. முத்துகிருஷ்ணசெட்டியார்,
காரியதரிசி.